

Γέφυρα της Άρτας

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ

Η εφημερίδα που ένωσε

Γέφυρα ΤΖΑΡΗ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΙΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»

Κύπρου 11, Περισσός 142 32 • Τηλ./Fax: 210-2515345 • E-Mail: christos.chouliaras@yahoo.gr

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' • ΧΡΟΝΟΣ 32ος - Αρ. φύλλου 164 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2008 • Τιμή Φύλλου: 1.00 €

το Ξεροβούνι με τα Τζουμέρκα

**η φασολάδα επιστρέφει
δριγκύτερη!**

15 Μαρτίου 2009

στη θέση Κατσιμίδι στην Πάρνηθα

Κατσιμίδι: Η νέα τοποθεσία της φασολάδας

Ελειψε σε όλους, αφού πέρυσι μετά από πολλά χρόνια συνεχούς διοργάνωσης και μετά την πυρκαγιά στην Πάρνηθα, που έκαψε μαζί με το δάσος και την όμορφη τοποθεσία που είχαμε συνηθίσει να βρισκόμαστε κάθε χρόνο. Οι δικαιολογημένες διαμαρτυρίες πολλές. Φέτος οι δικαιολογίες τέλος! Η φασολάδα επιστρέφει σε νέο χώρο.

Πιο συγκεκριμένα στην τοποθεσία Κατσιμίδι στην Πάρνηθα. Όλοι θα είμαστε εκεί για να ανταμώσουμε και να γλεντήσουμε. Αυτήν την φορά έχουμε θέσει πολύ ψηλά τον πήχυ και πιστεύουμε ότι θα σας εκπλήξουμε ευχάριστα. Η διαδρομή είναι εύκολη αρκεί να ακολουθήσετε τις παρακάτω οδηγίες: α/ Παίρνουμε την Εθνική Οδό για Λαμία και στην γέφυρα Βαρυμπόμπης στρίβουμε αριστερά για Βαρυμπόμπη. Μηδενίζουμε τον χιλιόμετρο β/ Στο 4,4 κλμ. στρίβουμε δεξιά ΠΡΟΣ ΒΑΡΥΜΠΟΜΠΗ γ/ Στο 5,3 κλμ περνάμε μπροστά από το "LEONIDAS PALACE" και στο 5,8 κλμ μπροστά από την ταβέρνα "ΤΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ" δ/ Συνεχίζουμε όλο ευθεία το δρόμο και στο 13,6 κλμ συναντάμε στο δεξί μας χέρι την ταβέρνα "ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΟΥ ΔΡΟΥΓΚΑ" Ακριβώς απέναντι, στο πλάτωμα, θα σας περιμένουμε από νωρίς το πρωί. Ραντεβού λοιπόν στο Κατσιμίδι.

**Γεωγραφικά,
το Κεντρικό,
αποτελεί έναν
ενδεδειγμένο χώρο**

Βρίσκεται σε εξέλιξη πρόγραμμα του Υπουργείου Υγείας για τη δημιουργία περιφερειακών ιατρείων. Στο Δήμο Αθαμανίας θα γίνουν δύο τέτοια ιατρεία. Έχει προταθεί να γίνει το ένα στο Αθαμάνιο και το άλλο στην Κυψέλη.

Η ίδρυση τέτοιων ιατρείων και κυρίως η επάνδρωσή τους αποτελεί σίγουρα ένα θετικό γεγονός. Το χαιρετίζουμε, το επικροτούμε και το στηρίζουμε. Παρά την όποια κριτική -δικαιολογημένη άλλωστε- που θα μπορούσε να ασκήσει κάποιος για τις ελλείψεις που υπάρχουν σε νοσοκομεία όπως αυτό της Άρτας, ή στα υπάρχοντα Κέντρα Υγείας, το μέτρο αυτό είναι ένα προς τη σωστή κατεύθυνση.

Η επιφύλαξή μας βρίσκεται στο μέρος που επιλέχτηκε να γίνουν τα περιφερειακά ιατρεία. Με ποιο κριτήριο επιλέγεται π.χ. το Αθαμάνιο, το οποίο βρίσκεται σε απόσταση αναπνοής από το Κέντρο Υγείας Βουλγαρέλιου;

Το μόνο επιχείρημα, το οποίο θα μπορούσε κάποιος λογικά να σκεφτεί, ότι «... ένα μεγάλο χωριό», δεν αρκεί για να επιλεγεί ως τόπος εγκατάστασης ιατρείου. Ο πληθυσμός ο οποίος θα εξυπηρετούνταν με την ίδρυση ενός ιατρείου στη μέση κοιλάδα του Αράχθου (Κεντρικό, Δίστρατο, Ανεμοράκη, Σκούπα, Ράμια κτλ.) είναι ίδιος ή μεγαλύτερος από αυτόν που εξυπηρετείται με τη συγκεκριμένη επιλογή.

Όταν κάποιος χρειαστεί ιατρική φροντίδα, το μεγαλύτερο πρόβλημα

στα χωριά μας με την πλειοψηφία των ηλικιωμένων κατοίκων τους είναι το θέμα της μετακίνησης. Είναι πολλοί αυτοί που δεν έχουν τρόπο να μετακινηθούν. Στα πιο αραιοκατοικημένα χωριά, όπως είναι τα δικά μας, το πρόβλημα αυτό επιδεινώνεται. Κι έπειτα, άλλο είναι να χρειάζεσαι 5 λεπτά για να πας στο Κέντρο Υγείας, (τόση είναι η απόσταση Αθαμάνιο - Βουλγαρέλι) κι άλλο να χρειάζεσαι 30 ή παραπάνω λεπτά. Άλλωστε να μην ξεχνάμε και το ψυχολογικό κομμάτι. Όταν κάποιος αρρωστήσει θέλει να αισθάνεται ότι βρίσκεται κοντά σε κάποιο νοσοκομείο σε περίπτωση που χρειαστεί περισσότερη φροντίδα. Τι γίνεται τώρα, όταν κάποιος από τα χωριά τα δικά μας αρρωστήσει; Χρειάζεται μισή τουλάχιστον ώρα για να ανέβει ως το κέντρο Υγείας Βουλγαρέλιου κι αν χρειαστεί, θα θέλει άλλη μία ώρα μετά για να πάει στο νοσοκομείο της Άρτας! Έτσι προτιμάει να πάει κατευθείαν στην Άρτα, ή στα Γιάννενα.

Νομίζουμε ότι τα Περιφερειακά Ιατρεία, όπως άλλωστε το λέει από μόνη της η λέξη, πρέπει να γίνονται στις περιφέρειες των Δήμων κι όχι δίπλα από

τα Κέντρα Υγείας, που συνήθως είναι κι αυτά στις έδρες των Δήμων. Η επιλογή των χώρων θα πρέπει να γίνεται πρώτα απ' όλα με γεωγραφικά κριτήρια. Και μ' αυτή την έννοια, νομίζουμε, ότι το Κεντρικό προσφέρεται ως ένας από τους ενδεδειγμένους χώρους για την ίδρυση ενός τέτοιου ιατρείου.

Όλα τα άλλα επιχειρήματα, όπως π.χ. ότι έχουν βρεθεί σ' αυτά τα χωριά οι χώροι που θα κατασκευαστούν τα ιατρεία, δεν είναι σοβαρά. Χώροι και κτίρια (γιατί όχι κάποια από τα εγκαταλειμμένα σχολεία) μπορούν να βρεθούν παντού.

Είναι μακριά από μας η μικρόψυχη μιζέρια που βλέπει τοπικιστικά το θέμα. Εκείνο δηλαδή το ελληνικό, που ακούγεται σε παρόμοιες περιπτώσεις. Το «...γιατί αυτοί κι όχι εμείς». Άνθρωποι και συντοπίτες μας είναι και στο Αθαμάνιο και στην Κυψέλη, με τις ίδιες με μας ανάγκες. Αλλά νομίζουμε όμως, ότι κάποτε σ' αυτή τη χώρα θα πρέπει να αρχίσουμε να σχεδιάζουμε με κριτήριο την απλή λογική. Και η απλή λογική λέει, ότι στη μέση κοιλάδα του Αράχθου θα έπρεπε να γίνει ένα τέτοιο ιατρείο.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΣΑΒΒΑΤΟ 14 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2009

21:00 μ.μ.

ΣΤΟ "ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΣΑΛΟΝΙ"

Μετά την περσινή επιτυχία της εκδήλωσης στα "1000 Αστέρια", θα ξανταμώσουμε όλοι οι τοπικοί σύλλογοι (Κεντρικού, Διστράτου, Ροδαυγής και Πιστιανών) για βραδινό γλέντι και αντάμωμα αυτή την φορά, στο γνωστό σε όλους "ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΣΑΛΟΝΙ", που βρίσκεται στη λεωφ. Βουλαγμένης 370. Θα έχει ζωντανό πρόγραμμα, με τραγούδι από τους: Γιώτα Χαλκιά, Άννα Μανζούκη και Νίκο Καλαμίδα. Στο κλαρίνο οι Γιώργος και Ναπολέων Ζέρβας.

ΤΙΜΗ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗΣ : 25 ευρώ

Περιλαμβάνει φαγητό και ποτά

Σας περιμένουμε όλους, για να τα πούμε και να γλεντήσουμε σε Ηπειρώτικους ρυθμούς

Από το περσινό γλέντι στα "Χίλια αστέρια"

σελ.5

**Τα Φώτα
στη
Γέφυρα Τζαρή**

**Η καθιερωμένη ετήσια
πολιτιστική εκδήλωση της
ΠΑΝΕΠΗΡΩΤΙΚΗΣ
ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ**

“Η Πίτα του Ηπειρώτη”,

θα πραγματοποιηθεί την

Κυριακή 8 Φεβρουαρίου 2009

και ώρα 10 π.μ. στο Στάδιο Ειρήνης & Φιλίας

σελ.3

Συνέντευξη

**με τον
Βασίλη Τσιβόλα**

Καθυστερήσαμε για ένα 10ήμερο την έκδοση της εφημερίδας, επειδή την τελευταία στιγμή προέκυψε κάποιο τεχνικό πρόβλημα. Ζητούμε συγγνώμη απ' τους αναγνώστες μας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

«Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΙΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ

Κύπρου 11, Περισσός 14232
Τηλ./Fax: 210-2515345
E-Mail: christos.chouliaras@yahoo.gr

ΧΡΟΝΟΣ 32ος - Αρ. φύλλου 164
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2008

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΙΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ:

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου
Χρήστος Σωκράτη Χουλιάρας
Τηλ.: 210-2515345-6937 160965
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ-ΥΛΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ Κ.ΛΠ.
ΣΤΗ Δ/ΣΗ: Κύπρου 11 - Περισσός 142 32
Υπόψη Χρήστου Χουλιάρα

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Πρόεδρος: Χρήστος Σωκρ. Χουλιάρας
Αντιπρόεδρος: Δημήτρης Τατσής,
τηλ.: 6934743292

Γεν. Γραμματέας: Κώστας Σαλαγιάννης,
τηλ.: 6972302458

Ταμίας: Βασίλειος Γεωργ. Καλλιακάτσος,
τηλ.: 6999901233

Ειδικός Γραμματέας: Ντίνα Κωνσταντάκη,
τηλ.: 210-8668685

Δημόσιες Σχέσεις:

Βίκυ Αράπη-Καραγιάννη, τηλ.: 6972090800
Αντώνης Μάνος, τηλ.: 6976152315

Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση:

RED-T-POINT, τηλ.: 210-8656505

Εκτύπωση:

FORMAT, τηλ.: 210-5153300-6

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ: 130/29602490

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 5077-034530-131

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΒΟΥΛΓΑΡΕΛΙ	
ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ	26850 22221-3
ΕΛΤΑ&ΤΑΧ.ΤΑΜ/ΡΙΟ	26850 22216
ΟΤΕ	26850 22212
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ	26850 22288
ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ	26850 22584, 22224, 22243
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ	26850 22615
ΥΠΟΘΗΚΟΦΥΛΑΚΕΙΟ & ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΕΙΟ	26850 22644, 6972194054
ΚΤΕΛ ΑΡΤΑΣ	26810 27348 210-5133139
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ	
ΔΗΜΟΥ ΑΘΑΜΑΝΙΑΣ	26850 22221
Ε.Ο.Τ. ΑΡΤΑΣ	26810 78551
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΑΣ	26810 28030
RAFTING-VIA NATURA (ΓΕΦΥΡΑ ΑΡΤΑΣ)	26850 31200 6972223574 /
6979419773	
ΙΕΡΕΑΣ ΧΩΡΙΟΥ	
ΜΑΝΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ	6946153141

ΚΑΦΕΝΕΙΑ ΧΩΡΙΟΥ

• ΒΑΘΥΚΑΜΠΟΣ	
ΓΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	26850 71227
ΧΟΛΕΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	2685071283
• ΚΡΥΟΝΕΡΙ	
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	26850 71219
ΣΦΗΚΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	26850 71965
• ΛΑΓΚΑΔΙΑ	
ΦΑΚΙΤΣΑΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ	26850 71358
• ΝΑΖΑΙΟΙ	
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ	26850 71391
ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	26850 71247
• ΦΤΕΡΗ	
ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	26850 71266

TAXI

• ΚΥΨΕΛΗ	
ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	26850 71328, 6972756998
• ΡΟΔΑΥΓΗ	
ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΣ	26830 71385, 6944513727

Τιμή Φύλλου: 1.00 €

«ΟΧΙ ΣΤΗ ΛΗΘΗ»

Έτσι φτιάχνεται το... βούτυρο!

Από το αρχείο Σ. Αράπη

Τα μαστόρια του Βαθύκαμπου χτίζουν την εκκλησία των Αγίων Αποστόλων με την επιμέλεια του Παπακίτσου Νικόλαου.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΑΡΑΧΘΟΥ

1	ΜΑΝΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ & ΒΑΣΙΛΙΚΗ	20.00 €
2	ΟΙΚ. ΓΙΑΝΝΗ ΤΑΤΣΗ	15.00 €
3	ΚΟΝΤΟΔΗΜΑΣ ΠΑΥΛΟΣ & ΕΥΑΓΓΕΛΗ(ΙΕΡΕΑΣ)	20.00 €
4	ΓΙΩΤΗ ΔΗΜΗΤΡΑ	50.00 €
5	ΘΕΟΔΩΡΑΣ ΘΕΟΦΑΝΗΣ	50.00 €
6	ΜΠΛΕΤΣΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ & ΒΑΣΙΛΙΚΗ	20.00 €
7	ΜΑΝΟΣ ΑΝΤΩΝΗΣ	10.00 €
8	ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ ΑΛ.ΕΦΗ	20.00 €
9	ΔΗΜΟΥ Κ.ΓΕΩΡΓΙΑ	10.00 €
10	ΔΗΜΟΥ-ΛΙΝΤΦΟΡΝΤ ΓΕΩΡΓΙΑ	20.00 €
11	ΜΑΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	20.00 €
12	ΦΟΥΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	20.00 €
13	ΝΙΟΚΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ	20.00 €
14	ΚΑΛΤΣΩΝΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	20.00 €
15	ΤΡΙΑΝΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥΛΑ	20.00 €
16	ΣΚΑΛΤΟΓΙΑΝΝΗΣ ΣΠ. ΚΩΝ/ΝΟΣ	20.00 €
17	ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΒΑΣ. ΚΩΝ/ΝΟΣ	20.00 €
18	ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ ΙΟΥΛΙΕΤΑ	20.00 €
19	ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	30.00 €
20	ΣΠΥΡΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	15.00 €
21	ΜΠΟΜΠΟΛΗ ΑΛΕΞΙΑ	20.00 €
22	ΣΠΥΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	50.00 €
23	ΝΤΑΛΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	50.00 €
24	ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ-ΑΡΒΑΝΙΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	50.00 €
25	ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΧΡ. ΚΩΝ/ΝΟΣ	50.00 €
26	ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΓΕΩΡ. ΔΗΜΗΤΡΗΣ	30.00 €
	ΣΥΝΟΛΟ	690.00 €

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΕ ΜΝΗΜΗ

ΣΤΑΥΡΑΚΑ ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ	
ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΠΕΘΕΡΟΥ ΤΗΣ ΓΙΩΤΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	50.00 €
ΣΥΝΟΛΟ	50.00 €

ΧΟΡΗΓΙΑ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ	1 000.00 €
ΣΥΝΟΛΟ	1 000.00 €

Οι φίλοι και οι αναγνώστες της εφημερίδας, παρακαλούνται να καταθέτουν τη συνδρομή τους, και την οικονομική τους ενίσχυση προς τον σύλλογο, στον παρακάτω λογαριασμό της Τράπεζας Πειραιώς:
5 0 7 7 - 0 3 4 5 3 0 - 1 3 1

Όποιος συμπατριώτης επιθυμεί να δημοσιευθεί φωτογραφία, σχόλιο κ.λπ. σχετικά με τα κοινωνικά, μπορεί να επικοινωνεί με τον αντιπρόεδρο του συλλόγου Δημήτρη Τατσή (τηλ.: 6934743292, e-mail: dim_tatsis@hotmail.com)

Ευχαριστούμε θερμά τους Γιάννη και Λούλα Θεοχάρη, τον Σπύρου Παναγιώτη και τον Χρήστο Ντάλα για την κριτική τους αλλά και τα ζεστά τους λόγια που μας βοηθούν να συνεχίσουμε με όρεξη το έργο της σύνταξης του “ΑΡΑΧΘΟΥ”

Η συντακτική επιτροπή

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΠΟΚΡΙΕΣ
ΣΤΗΝ ΚΥΨΕΛΗ ΑΡΤΑΣ

Οι Σύλλογοι Κυψελιωτών Άρτας και Αθήνας, ακολουθώντας το έθιμο των τελευταίων χρόνων για τον εορτασμό της **Αποκριάς** και της **Καθαράς Δευτέρας**, θα πραγματοποιήσουν και φέτος **τρίήμερες εκδηλώσεις στο χωριό Κυψέλη Άρτας**, οι οποίες θα κορυφωθούν την Κυριακή 1η Μαρτίου.

Όπως το κλίμα των Απόκριων επτάσει, οι εκδηλώσεις περιλαμβάνουν παραδοσιακούς χορούς για όλους, Γαϊτανάκι στην πλατεία του χωριού και φυσικά παραδοσιακά ηπειρώτικα εδέσματα. Οι εκδηλώσεις θα κορυφωθούν το βράδυ της Κυριακής, όπου στο κέντρο του χωριού στην κεντρική πλατεία και με την συμμετοχή όλων των παρευρισκομένων θα καεί ο **ΚΑΡΝΑΒΑΛΟΣ** και ο χορός θα κρατήσει μέχρι το πρωί.

Την **ΚΑΘΑΡΑ Δευτέρα** και πάλι στην πλατεία του χωριού θα σερβιριστεί ζεστή φασολάδα, μπόλικο κρασί, χαλβάς σε όλους τους παρευρισκομένους, υπό τους ήχους παραδοσιακής μουσικής και χορού.

Όσοι και όσες ενδιαφέρονται, το πούλμαν από Αθήνα θα αναχωρήσει στις **27 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ** ημέρα **ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ** και ώρα **17.00 μ.μ.** από το τέρμα της Άνω Κυψέλης, ενώ από το χωριό για Αθήνα θα αναχωρήσει την **ΚΑΘΑΡΑ Δευτέρα** μετά τη φασολάδα.

ΓΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ ΘΕΣΕΩΝ
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΣΤΑ
(210-8622703) από 20.30-22.30
(6977-204208) ΠΑΠΠΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
(6977-904576) ΑΓΓΕΛΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
(6974-391576)ΝΤΖΙΑΧΡΗΣΤΟΣ ΚΩΣΤΑΣ

Σύλλογος Κυψελιωτών Άρτας
“Ο Άγιος Κοσμάς”

Φαιδριάδων 129,113 64 Αθήνα
τηλ.: 210 8622703

Ο Σύλλογος του χωριού μας,
στις **14 Φεβρουαρίου**,
θα πραγματοποιήσει την καθιερωμένη
κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας,
στο χώρο του συλλόγου,
Φαιδριάδων 129, Α. Κυψέλη,
ημέρα Σάββατο και ώρα 8:30 μ.μ.

Συνέντευξη με το Βασίλη Τσιβόλα

του Χρήστου Χουλιάρα

Ένας σπάνιος άνθρωπος είναι ο Βασίλης Τσιβόλας. Τον γνώριζα στον ρόλο του κιθαρίστα και τραγουδιστή στα πα- νηγύρια του χωριού με την τοπική ορχήστρα. Πολύ αργό- τερα, τον γνώρισα μέσω του πατέρα μου και μας ένωσε η κοινή μας αγάπη για τη μουσική. Με κέρδισε κατευθείαν με την ευγένεια, την ειλικρίνεια και τη βαθιά φιλοσοφημένη θέση του για τα πράγματα. Μια γνήσια καλλιτεχνική ψυχή. Η συνέντευξη έγινε δύο μέρες του Αυγούστου 2008, μετά τις ηχογραφήσεις που προσπαθήσαμε να κάνουμε, εκείνος ως ερμηνευτής και γω ως ηκολήπτης. Οι διακοπές στο έρ- γο μας συνεχόμενες, καθώς ο Βασίλης είναι ιδιαίτερα αγα- πητός και τον επισκέπτονται συνέχεια γνωστοί και φίλοι στο ανοικτό και φιλόξενο σπίτι του στο Κρουονέρι, κάτι που οφείλεται κατά μεγάλο λόγο και στην φιλόξενη οικο- δέσποινα και σύζυγό του Αλίκη.

Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Βασίλη πές μας μερικά λόγια για την παιδι- κή σου ηλικία

Γεννήθηκα το 1942, στο Σαμάρι Κυψέλης Άρτας, από την Αλεξάν- δρα και τον Γιώργο.

Από τον πόλεμο με τους Γερμανούς δεν έχω θύμησες. Θυμάμαι μόνο από τον Εμφύλιο, που ήμουν 5-6 χρονών και άκουγα στα απέ- ναντι χωριά πυροβολισμούς. Είχα ρωτήσει την μάνα μου και μου 'χε πει ότι είναι στρατιώτες που πολεμάνε. Θυμάμαι μια φορά ένα αερο- πλάνο που έφερνε γύρες πάνω από το δάσος. Έψαχνε για αντάρτες. Θυμάμαι και δύο στρατιώτες που κοιμηθήκανε το βράδυ σπίτι.

Σχολείο πήγα στην Πολιάνα, αφού το σπίτι στο Σαμάρι ανήκε εκεί. Για να φτάσω στο σχολείο, έκανα μία διαδρομή 8-10 χλμ. κάθε μέρα. Όταν έβρεχε δεν μπορούσα να περάσω το ρέμα, τόσο νερό είχε. Δεν είχαμε παπούτσια, ξυπόλυτοι ή με κάτι χαλασμένα λαστιχένια παπούτσια. Και να 'ναι ο πάγος μια πιθαμή. Είχαμε όμως εγκλιματι- στεί, ήμασταν συνηθισμένοι σ' αυτές τις συνθήκες. Με μια «σάκai- να» στο κεφάλι που ήταν τσουβάλι που το χρησιμοποιούσαμε για προστασία από τη βροχή. Ομπρέλες δεν υπήρχανε τότε. Τον περισ- σότερο καιρό ήμουνα βρεγμένοι.

Εκεί στην μέση της διαδρομής ανταμώναμε με τον Νίκο Σιώζο και συνεχιζαμε παρέα. Στο σχολείο ήμασταν 65 παιδιά! Το σχολείο ήταν πρωί - απογευμα και όποιοι μέναμε μακριά, δεν προλαβαίναμε να πάμε σπίτι να ξεκουραστούμε, να φάμε κάτι, οπότε και μέναμε στο σχολείο. Το καλοκαίρι κοιμόμασταν στο προαύλιο, κάτω από μια με- γάλη κερασιά ή πηγαίναμε για ψάρεμα σ' ένα άλλο ρέμα, λίγο πιο κάτω, όπου αψημάτιζε λίμνες - «βίρες» τις λέγαμε εμείς. Κολυπού- σαμε και ψαρεύαμε. Πίναμε ψάρια ακόμα και μέσα στα ποτιστικά αυλάκια. Μια φορά κόντεψα να πνιγώ γιατί ήτανε βαθιά και κάναμε και τον παλικαρά για να δείξουμε ότι ξέρουμε καλό μπάνιο.

Στο σχολείο είχαμε μια σύμπα, για να συντηρούμε τη φωτιά κάθε παιδί έφερνε υποχρεωτικά από ένα ξύλο. Αλλά όταν είσαι βρεγμέ- νος δεν στέγνωνες ποτέ. Πολλές φορές κοιμόμουνα και βρεγμένος, καθώς δεύτερα ρούχα δεν υπήρχανε. Η μάνα μου τα έπλενε με στάχτη την λεγόμενη «καλίσβα». Έβαζες σ' ένα καζάνι στάχτη και την έβραζες με νερό. Μετά είχανε ένα υφαντό ύφασμα που το χρη- σιμοποιούσαν για κόσκινο να στραγγίζουνε το βρασμένο διάλυμα. Μετά το χρησιμοποιούσαν σαν απορρυπαντικό. Τα ρούχα καθάριζαν αρκετά καλά και είχανε και μια ευχάριστη μυρωδιά μπορώ να πω. Το κολατσάο στο σχολείο ήτανε ένα κομμάτι μπομπότα. Κανένα αυγό ή πρέντζα αλλά κι αυτά ήταν τόσο περιζήτητα που γινότανε κάτι σαν τσιτάσκο από τους μεγαλύτερους μαθητές που τα άρπαζαν από τους μικρότερους και πιο αδύναμους.

Δεν υπήρχε βοήθεια στο σπίτι για τα μαθήματα, αφού οι γονείς μας ήτανε αγράμματοι. Γενικά ήμουνα καλός μαθητής. Θυμάμαι μια φορά στα μαθηματικά δεν τα πήγα καλά και με ξυλοφορτώσε ο δά- σκαλος, ο Γιάννης Παπαχρήστος, -έχει πεθάνει τώρα Θεός σχωρέσ' τον. Μας έριχνε ξύλο, όχι μόνο αυτός, όλοι οι δάσκαλοι. Μπορώ να σου πω δικαιολογημένα, αφού είχανε να κάνουνε με 65 παιδιά, τί- θασα και με χαμηλό βιοτικό επίπεδο, που πιστεύω είναι αλληλένδετο με την συμπεριφορά των ανθρώπων. Από εκείνη λοιπόν τη φορά πή- ρα φοβία, οπότε για να γλιτώσω τα μαθηματικά σταμάτησα να πηγαί- νω Δευτέρες και Τρίτες στο σχολείο. Έτσι, ενώ στην 1^η τάξη προβι- βάστηκα με 8, στη 2η πήρα 7 και στις επόμενες τάξεις 5! Στην τε- λευταία τάξη ξεπέρασα τη φοβία μου και πήγαίνα κανονικά σχολείο. Θυμάμαι μια μέρα που γράφαμε έκθεση, είπε ο δάσκαλος μπροστά στην τάξη: «να δεις αυτός ο μαθητής (Τσουβέλο με φώναζε), μυστή- ριο πράγμα, παρ' όλες τις απουσίες, είναι πολύ καλός». Ήτανε επει- δή μου είχε φύγει το άγχος, καθώς διάνυαμε την τελευταία τάξη και θα τέλειωνε το σχολείο.

Στο Γυμνάσιο δεν υπήρχανε δυνατότητες να πάω, ό,τι μαθητής και να ήμουνα. Δεν υπήρχαν τα χρήματα. Το πιο κοντινό Γυμνάσιο ήτανε στα Άγναντα και θα έπρεπε να πληρώνεις ενοίκιο, φαγητό και ιστο- ρίες. Ένας ξάδελφος που πήγε γυμνάσιο στα Άγναντα, πολλές φο- ρές ερχότανε σπίτι με τα πόδια για να πάρει ψωμί και έμενε σε έναν κουμπάρο τους στα Κουκούλια για να είναι κοντά στο σχολείο.

Η αγαπημένη του, πλέον, ενασχόληση... φίλοι και κιθάρα! Πόσο μάλλον όταν συνοδεύεται στο βιολί, από τον αδελφό του Κώστα.

Πάντως όσο δύσκολα κι αν ήτανε τα παιδικά μου χρόνια, μένουνε οι καλές αναμνήσεις και πάντα υπάρχει νοσταλγία για αυτά. Αν γινό- ταντε θα ήθελα να ξαναγυρίσω σ' αυτήν την εποχή, έστω και υπό αυ- τές τις συνθήκες. Σίγουρα αυτά τα δύσκολα παιδικά χρόνια, με βοή- θησαν σαν άνθρωπο να βρω κάποιες ισορροπίες. Γιατί όταν ζήσεις κάτω από δύσκολες συνθήκες ούτε εύκολα τις ξεχνάς αλλά και μπο- ρείς να ζεις με τα λιγότερα σε όλη σου την ζωή.

Βέβαια είναι και άλλα πράγματα. Δεν πρέπει να σκεφτόμαστε μό- νο τον εαυτό μας ή να κοιτάζουμε μόνο το κοντινό μας περιβάλλον, το χωριό μας ή ακόμη και μόνο την χώρα μας. Πρέπει να σκεφτόμα- στε τι γίνεται συνολικά πάνω στον πλανήτη. Η γη είναι μια μπάλα μέ- σα στον σύμπαν και κάθε άνθρωπος για να βρει την ισορροπία του πρέπει να έχει συνολική εικόνα του τι γίνεται σε όλη την ανθρωπό- τητα και τη φύση. Να μην λέει «δε βαριέσαι αδελφέ, εγώ αφού περ- νάω καλά, τρώω και πίνω, τι γίνεται στο Αφγανιστάν δεν μ' ενδιαφέ- ρει».

Αν συνειδητοποιούσαμε ότι υπερ-καταναλώνουμε και πόσες χιλιά- δες τόνοι τρόφιμα πάνε στις χωματερές. Και αν ερχότανε κάποιος εξωγήινος θα έλεγε «αυτοί είναι τρελοί για να σκοτώνουν ο ένας τον άλλον». Η ανθρωπότητα πρέπει να συμβάλει στην πρόοδο των φω- χότερων χωρών.

Επαγγελματικά ποιές ήταν οι διέξοδοι για τους νέους της εποχής;

Μετά το δημοτικό, τα περισσότερα παιδιά προσανατολίζονταν στο εξής επάγγελμα.

Προσπαθούσανε να βρουνε μαστόρους, χτίστες, να τους πάρουνε μαζί τους στην Αμφιλοχία, Άρτα, Αγρίνιο για το μεροκάματο. Οι συν- θήκες πολύ δύσκολες για ένα παιδί, καθώς έπρεπε να κουβαλάει πέτρες με 5 ζώα! Πολύ δύσκολη δουλειά και θα έπρεπε να έχεις και κατάλληλη σωματική διάπλαση, να μην είσαι ασθενικός. Ύπνο έκα- νες στην ύπαιθρο, εκεί που είχες και τα μουλάρια. Με 2 κουβέρτες και μια κάπα να κοιμάσαι καμιά φορά και στην βροχή. Εγώ δεν πήγα αλλά πήγανε πολλοί συνομηλικοί μου. Για να γίνεις μάστορας έπρεπε να κάνεις χρόνια κουβάλημα και σιγά-σιγά να εξελίσσεσαι. Άλλος πή- γαινε για τσαγκάρης, ξυλουργός, καλαντζής που γάνωνε τα χαλκώ- ματα, άλλοι ασχολήθηκαν με την κτηνοτροφία. Η μεγάλη μετανά- στευση έγινε μετά το 1960, οπότε και πολλοί φύγανε για την Αθή- να και τις άλλες μεγάλες πόλεις.

Πότε έπιασες για πρώτη φορά κιθάρα;

Κιθάρα έπιασα σε ηλικία 10 χρονών. Είχε φτιάξει μία ο αδελφός μου ο Κώστας, που ήτανε και ξυλουργός και πίανανε τα χέρια του από τότε. Με την κιθάρα αυτή κοιμόμουνα και ξημερωνόμουνα. Αλ- λά είχα και έναν παιδικό φίλο, το Λευτέρη Παπά. Απέναντι από τα πατρικά ήτανε δύο σπίτια, το ένα του Γάκη Φλούδα και το άλλο του Γιάννη Γεωργαντζά, Παπάς ήτανε το επίθετο, Γεωργαντζάς ήτανε το παρτσουίκι όπως το δικό μου Νούλης προερχόμενο από το Γιάν- νη-Γιαννούλης-Νούλης. Με το Λευτέρη μεγαλώσαμε μαζί, τραγου- δούσαμε μαζί, παιδικές αναμνήσεις και συναισθήματα πληθώρα. Μου 'χε δείξει ο αδελφός μου λίγα πράγματα, γιατί εκείνος ήξερε βασικά βιολί. Αργότερα, πήγα στο Γάκη Παπά, τον πατέρα του Βασίλη και μου 'δειξε κάποια πράγματα' τα υπόλοιπα τα έμαθα μόνος μου. Τότε μάθαινα λάουτο-κιθάρα. Διαφέρει γιατί έχει τέσσερις δίκορδες και κουρδίζεται διαφορετικά. Μετά πήρα ακορντεόν, έπαιζα με τον αδελφό μου σε ένα συγκρότημα του Διαμαντή. Ξεκίνησα από 14 χρονών να παίζω επαγγελματικά. Σαν επάγγελμα δεν μου άρεσε πο- τέ. Η αγάπη μου όμως για τη μουσική, με έφερε μέσα με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο και δεν μπόρεσα να ξεφύγω από τη δουλειά αυτή. Υπήρξανε και κάποια χρόνια που ήτανε ευχάριστα αλλά γενικά δεν μου άρεσε αυτό το επάγγελμα.

14 χρονών λοιπόν έβγαζες μεροκάματο

Δεν ήμουνα φτασμένος μουσικός, έπαιζα πού και πού, σε τοπικά πανηγύρια και γιορτές. Μετά από φαντάρος εξοκολούθησα να δου-

λεύω εδώ. Στην Αθήνα πήγα 26 χρονών. Ήθελα να γνωρίσω καλύ- τερους μουσικούς και πίστευα ότι στην Αθήνα θα είχα καλύτερη επαγγελματική εξέλιξη. Εκεί δούλεψα για 2 χρόνια με τον Πέτρο Σκαφίδα σε ένα κέντρο στον Άγιο Παύλο. Πολύ καλός και αυτός και τα άλλα όργανα, όπως ο Βαγγέλης Κοκκώνης - κλαρίνο, ο Γιώργος Κόρος - βιολί, ο Βασιλόπουλος - κιθάρα. Εκεί έγινα αποδεκτός από τους μουσικούς και από το κοινό. Είχα προτάσεις και από τον Μάκη Βασιλειάδη για ηχογραφήσεις. Ο Μάκης ήταν πολύ καλός κλαρινί- στας. Ισχύει όμως αυτό που λέω πάντα. Αν αυτό που κάνεις δεν το αγαπάς, δεν θα έχεις την εξέλιξη που μπορείς. Δεν μου πήγαινε η νύχτα γιατί με κούραζε, έβλεπα πολλές ιδιοτροπίες από τους μουσι- κούς. Όσο για τον κόσμο, είναι αυτός που είναι πάντα. Μερικές φο- ρές είχαμε να κάνουμε με μεθυσμένους, χασικλήδες ή με κάποιους που μας απειλούσαν για την "παραγγελιά". Δεν μου πήγαινε αυτό το επάγγελμα και πίστευα ότι είχα χάσει κάποια στοιχεία του χαρακτήρα μου.

Με προβληματίζε και κάτι άλλο, οι γονείς μου. Ο πατέρας μου ήτανε κατάκοιτος και κάποια στιγμή αποφάσισα να γυρίσω στο Κρου- ονέρι, να βοηθήσω τα αδέρφια μου. Ζούσαμε απέναντι από το σπίτι που μένω τώρα. Το 1970 περίπου, έβαλα μπρος ξεκινώντας με 900 δραχμές να χτίσω το τωρινό μου σπίτι. Σιγά σιγά με οικονομίες κατέ- φερα να το φτιάξω.

Όταν ξεκίνησα 15 χρονών, ήταν αρκετές δουλειές γιατί γίνονταν οι γάμοι στα χωριά. Ήτανε απαραίτητο να υπάρχουν όργανα. Ο γά-μος ξεκινούσε με τα προζύμια, την κουλούρα για τη νύφη, τα δώρα μεταξύ των συγγενών. Η νύφη καβάλα σε άλογο. Μετά από χρόνια ξεθώριασε το έθιμο και οι γάμοι γίνονταν πολλές φορές στην Άρτα χωρίς όργανα. Αναγκάστηκα όταν γύρισα από την Αθήνα να πάω Γιάννενα να εργαστώ. Η βάση ήτανε στο Κρουονέρι, αλλά πηγαينوερ- χόμουνα Γιάννενα για 10-12 χρόνια. Στα Γιάννενα οι γάμοι είχανε διατηρήσει τον χαρακτήρα τους και είχανε και όργανα. Τώρα μαθαί- νω ότι και εκεί άλλαξε αυτό. Τότε πληρωνόμασταν από τον κόσμο, αν και δεν συμφωνώ πια με αυτόν τον τρόπο. Γιατί κάποιοι επιβαρύ- νονταν πάρα πολύ. Ήθελα να αποδεσμευτώ από τη δουλειά του μουσικού, κάνοντας μια δουλειά στο χωριό, του οποίου είμαι λάτρης. Επειδή δεν είχα λύσει τα οικονομικά προβλήματα, αποφάσισα να ασχοληθώ με την αμπελοργία πριν 25 χρόνια. Όταν γύρισα από τα Γιάννενα, ο στόχος μου ήτανε να σταματήσω. Σ' αυτό με βοήθησε και η Αλίκη, η γυναίκα μου, που μου είπε «αφού δεν σ' αρέσει, έλα εδώ και μην φοβάσαι, θα τα βγάλουμε πέρα». Όταν ήρθα εδώ, με τσίγκλιζαν οι τοπικοί μουσικοί, όπως ο Θόδωρος Γεωργίου. Μου λέει: «έλα να δουλέψουμε εδώ, θα είμαστε κοντά στο σπίτι σου χωρίς πολλά ξενύχτια». Μετά, μου πρότεινε ο Γιώργος Ψυχογιός, ο Βασί- λης Σπύρος με το Φάνη, να πάω σ' αυτούς. Τελικά, επειδή με πιέζα- νε, πήγα και δούλεψα. Η δουλειά ήτανε πιο αραιή και κυρίως τα κα- λοκαίρια. Τώρα πια, δε μου λείπει καθόλου, αντίθετα, όταν με παρα- καλάνε να παίζω επαγγελματικά, έρχομαι σε δύσκολη θέση. Το με- ράκι μου το βγάζω καθημερινά στο σπίτι μου και με φιλικές παρέες. Έχω δύο μαθητές, ερασιτέχνες περισσοτερο. Από τη Μικροσπηλιά, ο Κώστας Μάμαλης που παίζει ακορντεόν. Μου άρεσε το παίξιμό του και τον βοηθώ να αξιοποιήσει το ταλέντο του. Ο άλλος είναι ο Λεωνί- δας Τσάπαλης στο ακορντεόν, που ξεκίνησε από το μηδέν και τώρα έχει φτάσει σε ικανοποιητικό επίπεδο. Μ' αρέσει να τους βοηθάω και κερδίζω και γω απο αυτήν τη διαδικασία.

Πώς βλέπεις το μέλλον; Υπάρχει ελπίδα να δούμε ξανά ζωντανά τα χωριά μας;

Σε οποιονδήποτε χώρο, όταν δεν υπάρχουν νέοι άνθρωποι, δεν υπάρχει ούτε οικονομική ανάπτυξη αλλά ούτε και ανστή κοινωνία. Χρειάζονται παιδικές φωνές και γέλια' αλλιώς ο τόπος είναι μαραμέ- νος. Σε ολόκληρη την περιφέρεια των χωριών, ο τόπος είναι έρημος από σχολεία και παιδιά. Είναι δύσκολο να αλλάξει αυτό και τα προ- βλήματα είναι πολλά. Παράδειγμα, αν δεν δημιουργηθούν θέσεις ερ- γασίας που να μπορούν να προσφέρουν μια ποιότητα ζωής, πώς θα έρθει κάποιος νέος εδώ; Αν δεν έχει τον συνομηλικό του για παρέα; Γιατί, κακά τα ψέματα, θέλει και το κορίτσι του και κάποιον συνομη- λικο να μιλήσει. Το πρώτο όμως είναι η εργασία. Στα Άγναντα, το Γυ- μνάσιο έχει 12 παιδιά και του χρόνου μπορεί να έχει κλείσει. Τα χω- ριά μας τα ονομάζω δεκαπενταύγουστα χωριά, αφού μόνο τότε είναι ζωντανά. Σπίτια θα δεις πολλά και καινούρια αλλά δεν έχουνε νοικο- κυραίους. Ο τουρισμός από μόνος του δεν μπορεί να λύσει τα προ- βλήματα. Σίγουρα, μπορεί να θρέψει 2-3 οικογένειες σε κάθε χωριό, αλλά δεν πιστεύω για παραπάνω. Εκτός και αν έρθουν τα πάνω κά- τω. Το τσίπουρο περνάει κρίση, δεν πουλιέται εύκολα. Τώρα, βέβαια, έρχονται οι συνταξιούχοι αλλά και αυτοί όχι όλοι, γιατί υπάρχουνε προβλήματα, καθώς στην Αθήνα είναι η ζωή τους και συνδέονται με τα παιδιά και τα εγγόνια. Τα εγγόνια τους γεμίζουνε συναισθηματικά και δεν τα αφήνουν, κυρίως οι γυναίκες και δικαιολογημένα, αφού υπάρχει το μητρικό ένστικτο.

Κλείνοντας, μπορεί με αυτά που είπα να απογοητεύσω κάποιους που θα ήθελαν να ζήσουν στο χωριό. Όμως αν καταλάβεις ότι μπο- ρείς να ζήσεις με αυτές τις συνθήκες και συμβιβαστείς με την πραγ- ματικότητα και μπορείς να κερδίσεις όχι οικονομικά αλλά ψυχικά, τό- τε, προσπάθησέ το.

Πώς θα χαρακτηρίζες το Βασίλη Τσιβόλα;

Δε συννάζω στα καφενεία αλλά δεν είναι για οικονομικούς λόγους αλλά από άποψη και κάποιοι μπορεί να με πούνε οπισθοδρομικό. Αυ- τά όμως τα έχω ξεπεράσει.

Προσπαθώ να μην ενοχλώ κανέναν, ούτε σχολιάζω κανέναν, δη- λαδή πώς ζει τη ζωή του. Έχοντας αυτήν τη μονακτικότητα και ζώ- ντας μ' αυτόν τον τρόπο, πιστεύω ότι έχω βρει μια ισορροπία. Δεν εί- μαι παραπονούμενος για τίποτα από τη ζωή μου, ούτε έχω παράπο- νο από κανέναν, ότι δηλαδή με αδικήσανε. Αυτές τις επιλογές έκανα, αυτά τα αποτελέσματα έχω, δε μετανιώνω για τίποτα. Αυτή είναι η ειλικρινέστατη πραγματικότητα. ●

ΤΣΙΠΟΥΡΟ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ ΜΕ ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ

Επερώτηση του βουλευτή Δ. Τσιρώνη στη Βουλή

Ερώτηση προς τους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γεώργιο Αλογοσκούφη και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Αλέξανδρο Κοντό κατέθεσε ο βουλευτής Άρτας του ΠΑΣΟΚ Δημήτρης Τσιρώνης, ζητώντας να χαρακτηριστεί το τσίπουρο ως εθνικό προϊόν.

Ο βουλευτής κ. Τσιρώνης αναφέρει τα εξής:

«Αυτή την περίοδο στην Ήπειρο αλλά και σε ολόκληρη τη χώρα χιλιάδες μικροπαραγωγοί σταφυλιών προβαίνουν σε απόσταση των στέμφυλων και στην παραγωγή του παραδοσιακού τσίπουρου. Κάθε έτος τέτοια εποχή ανέρχονται στην επιφάνεια τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι παραγωγοί για την προστασία και την ανάδειξη του προϊόντος τους.

Τα προβλήματα αυτά είναι περισσότερο έντονα για τους παραγωγούς των ορεινών και ημιορεινών περιοχών, καθώς τα έσοδά τους από το τσίπουρο είναι από τα λιγοστά που αποκομίζουν από την αγροτική τους δραστηριότητα.

Είναι γνωστό ότι επί δεκάδες χρόνια οι αμπελουργοί σε όλη την επικράτεια παρήγαγαν εκτός από το τοπικά κρασιά και το παραδοσιακό τσίπουρο, αποκλειστικά και μόνο από σταφύλια της περιοχής τους, που είχαν το προνόμιο να αποστάζουν και να καταναλώνουν αφορολόγητο.

Σήμερα το τσίπουρο παράγεται με δύο τρόπους. Ο ένας είναι από τους αμπελουργούς με το καθεστώς των «διήμερων αμβύκων» όπου το τσίπουρο διατίθεται στην αγορά χύμα και ο δεύτερος από τα οργανωμένα αποσταγματοποιεία τα οποία το διαθέτουν εμφιαλωμένο μέχρι του όγκου των 5 λίτρων.

Σε κάθε περίπτωση, ενώ το τσίπουρο θα μπορούσε να αναδειχθεί σε εθνικό ποτό και σημαντικό στήριγμα των μικροκαλλιεργητών και της αμπελουργίας στη χώρα μας, αυτό δε συμβαίνει, καθώς δεν υπάρχει ευθεία σύνδεση της παραγωγής του με τα ελληνικά σταφύλια.

Θα μπορούσε το τσίπουρο να παράγεται με αποκλειστικά εγχώρια πρώτη ύλη. Επιπλέον, το τσίπουρο κάθε περιοχής θα μπορούσε να παράγεται από σταφύλια τοπικών αμπελώνων και το προϊόν να λάβει Ονομασία Προέλευσης (Π.Ο.Π.) κατοχυρώνοντας τα δικά του, τοπικά χαρακτηριστικά, όπως για παράδειγμα στην περιοχή του νομού Άρτας που παράγεται από την ποικιλία «Ζαμπέλα».

Έτσι, το κέρδος θα ήταν διπλό αφού θα στηριζόταν η εγχώρια παραγωγή σταφυλιών, ενώ εκ παραλλήλου το προϊόν θα αποκτούσε την προστιθέμενη αξία που προσφέρει η Π.Ο.Π. στην ελληνική αλλά και τη διεθνή αγορά. Πάγιο αίτημα και απαίτηση των αμπελουργών και των συνεταιριστικών οργανώσεων είναι να διαμορφωθούν από την πολιτεία τα τελικά χαρακτηριστικά του αποστάγματος (των στέμφυλων) που παίζουν καθοριστικό ρόλο ως πρώτη ύλη.

Με αυτόν τον τρόπο είναι δυνατόν να συνδεθεί η πρώτη ύλη (τα σταφύλια) με το απόσταγμα (τσίπουρο) και έτσι γίνεται ευχερής ο έλεγχος της παραγόμενης ποσότητας του προϊόντος μέσω των τιμολογίων αγοράς των σταφυλιών. Διότι η απόδοση του σταφυλιού δεν μπορεί να ξεπεράσει το 90% σε γλεύκος και αν λάβουμε υπόψη ότι η ελάχιστη περιεκτικότητα σε αλκοόλη είναι 9% vol, τότε η απόδοση σε τσίπουρο δεν μπορεί να ξεπεράσει το 8,1% του βάρους των σταφυλιών.

Έτσι κατοχυρώνονται οι αμπελουργοί που παράγουν τσίπουρο από τα σταφύλια τους, όταν τα δίνουν στους αμβυκούχους και στα αποσταγματοποιεία και συγχρόνως διατηρείται το προϊόν τους σωστό και επώνυμο με την προστιθέμενη αξία να την καρπούνται οι ίδιοι οι αμπελουργοί, οι καταναλωτές να γνωρίζουν τι πίνουν αλλά και το κράτος κερδίζει από το φόρο κατανάλωσης.

Για όλους τους παραπάνω λόγους,

ΕΡΩΤΩΝΤΑΙ

Οι κ.κ. Υπουργοί Οικονομίας & Οικονομικών
και Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων

Έχει την πολιτική βούληση η Κυβέρνηση να προχωρήσει στη διαμόρφωση ενός νομοθετικού πλαισίου που θα στηρίζει ουσιαστικά τα τοπικά χαρακτηριστικά του αποστάγματος (στέμφυλων) και να δημιουργηθεί ένα εθνικό ποτό με τα ειδικά χαρακτηριστικά της ελληνικής γης και της κάθε περιοχής ξεχωριστά;

Είναι εν τέλει στις προθέσεις τους να προστατεύσουν τους μικροπαραγωγούς περιοχών όπως η Ήπειρος που παράγουν το τσίπουρο με παραδοσιακό και αγνό τρόπο, χρησιμοποιώντας αποκλειστικά σταφύλια της περιοχής τους τα οποία προέρχονται από παραδοσιακές και σπάνιες ποικιλίες όπως είναι η «Ζαμπέλα»».

Αναδημοσίευση από την «Σκούπα», Ιαν. 2009

Πρωτοφανείς καταστροφές στο περιβάλλον από συνεργεία της ΔΕΗ

Είναι θλιβερός ο τρόπος που επέλεξε η ΔΕΗ, για να διατηρεί το εναέριο δίκτυό της σε καλή κατάσταση. Τα συνεργεία της, που αναλαμβάνουν να κόψουν τα κλαδιά που έρχονται σε επαφή με τα ηλεκτροφόρα σύρματα, έχουν επινοήσει έναν νέο τρόπο εργασίας, πιο αποτελεσματικό και λιγότερο επίπονο. Αντί να προσπαθούν ανεβαίνοντας στα δέντρα να προσεγγίσουν τα κλαδιά που εφάπτονται με τα σύρματα και να τα κόψουν, κόβουν ολόκληρα τα δέντρα σύρριζα! Το να κτυπάς όμως το κακό στη ρίζα του δεν είναι πάντα ο χρυσός κανόνας και σίγουρα όχι στην περίπτωση αυτή. Φαντάζομαι μάλιστα ότι στην προκειμένη περίπτωση γίνεται καταφανής καταπάτηση του νόμου και ότι η ΔΕΗ δεν έχει το δικαίωμα της ολοκληρωτικής καταστροφής αιωνόβιων δέντρων. Γιατί αν είχε το δικαίωμα αυτό, δεν θα περνούσαν παλιότερα συνεργεία, ακόμα και δύο φορές το χρόνο, για να αφαιρούν μόνο τα κλαδιά, αλλά θα προτιμούσαν τη νέα μέθοδο, που μπορεί να προκαλεί καταστροφή στο περιβάλλον, εξασφαλίζει όμως καθαρό δίκτυο για δεκαετίες.

Και για να μην έχει η καταγγελία μου το χαρακτήρα αοριστολογίας αναφέρομαι σε συγκεκριμένα γεγονότα: Στο συνοικισμό μου, τα Λαγκάδια Κεντρικού, σε δασική έκταση ιδιοκτησίας μου, δίπλα από το ρέμα μεταξύ του σπιτιού μου και του σπιτιού του Βασιλείου Αναστασόπουλου, κόπηκε θαλερότατο δέντρο (βελανιδιά) ύψους 30 περίπου μέτρων, που κατέπεσε όρθιο- με φοβερό πάταγο φαντάζομαι- στη μέση της κοίτης του ρέματος και τα θεόρατα κλωνάρια του πλάγισαν στα δέντρα της απέναντι όχθης. Αφέθηκε όπως έπεσε, εκεί από τους ασυνείδητους της ΔΕΗ, οι οποίοι αδιαφόρησαν παντελώς για τις συνέπειες που μπορεί να έχει η πράξη τους. Ένα τέτοιο εμπόδιο στη μέση του ρέματος μπορεί να γίνει αιτία απρόσμενων καταστροφών. Αν μάλιστα παρασυρθεί σιγά σιγά από τα ορμητικά νερά την περίοδο των βροχών, που το ρέμα «κατεβάζει», τότε μπορεί να λειτουργήσει ως μια τεχνητή «δέση», που θα φουσκώσει ακόμη περισσότερο

τα νερά και θα τα εκτρέψει προς τον παρακείμενο δημόσιο δρόμο και τα χωράφια, προκαλώντας τις ανάλογες ζημιές.

Με την ευκαιρία θα ήθελα να αναφερθώ και στην τύχη γειτονικών δέντρων, που μπορεί να μην εμπόδιζαν, αλλά οι προνοητικοί ειδήμονες της ΔΕΗ έκριναν ότι θα αποτελούσαν μελλοντική απειλή για τα σύρματα. Αυτά σε ύψος 1.50 περίπου μ. κόπηκαν με αλυσοπρίονο, όχι όμως εντελώς αλλά τόσο όσο ήταν αρκετό για να γείρουν σχηματίζοντας ορθή γωνία με τον κορμό τους, χωρίς να αποκοπούν απ' αυτόν. Προχειρότητα και έλλειψη σεβασμού στο περιβάλλον στο μέγιστο βαθμό. Φαίνεται μάλιστα, δυστυχώς, ότι το κρούσμα αυτό δεν είναι μοναδικό. Από έγκυρη πηγή πληροφορήθηκα ότι κατά την κατασκευή των τεχνικών έργων για την ασφαλτόστρωση του δρόμου προς τα Αντωνείκα, κάποια βελανιδιά έπρεπε να κοπεί. Όμως χάρη στην ευαισθησία των άμεσα ενδιαφερόμενων για την κατασκευή του έργου, το δέντρο σώθηκε. Αλλά, φευ! Είχε την ατυχία κοντά του να περνάνε καλώδια της ΔΕΗ και έτσι, όταν έφτασαν οι υπεύθυνοι καθαρισμού, προτίμησαν την εύκολη και ριζική λύση. Το έκοψαν από τη ρίζα, για να μην ξαναενοχλήσει! Η προσπάθεια και ο κόπος όσων το σεβάστηκαν και θέλησαν να το σώσουν πήγε χαμένος.

Φαίνεται λοιπόν ότι πρόκειται για πάγια τακτική και ότι υιοθετείται από τα συνεργεία της ΔΕΗ μια καινούρια μέθοδος, η οποία μπορεί μεν να μας εξασφαλίζει άφθονα ξύλα για το τζάκι, αλλά είναι πολύ επιζήμια για το περιβάλλον και εντελώς διαφορετική από την ακολουθούμενη μέχρι τώρα. Ενώ η αφαίρεση κάποιων κλαδιών μπορεί να είναι ευεργετική για τα δέντρα, γιατί τα ανανεώνει, καθώς λειτουργεί ως είδος ελαφρού κλαδέματος, η νέα μέθοδος τα αφανίζει για πάντα. Και μάλιστα δέντρα γερά, πολύ μεγάλα (που φτάνουν τα σύρματα) αλλά και μικρότερα (που μπορεί να τα φτάσουν). Είναι λοιπόν ανάγκη κάτι να γίνει για να σταματήσει αυτή η τακτική από αυτούς που την ακολουθούν, πιστεύοντας ότι η ύπαιθρος έχει εγκαταλειφθεί από όλους και μπορούν ανεξέλεγκτα να διαπράττουν κάθε είδους ασχήμια και ανομία. Ασφαλώς αυτοί που τώρα έχουν το λόγο είναι το Δασαρχείο, οι οικολογικές οργανώσεις, αλλά και κάθε πολίτης που ως εκ της θέσεώς του μπορεί να βοηθήσει.

Βαγγέλης Χρ. Κομζιάς

Για το ΚΤΕΛ

ΑΙΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ
τον ΔΗΜΟ ΑΘΑΜΑΝΙΑΣ
και στο ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ
ΤΟΥ ΚΤΕΛ ΑΡΤΑΣ

ο Τοπικός πρόεδρος
του χωριού ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ
κ. Κώστας Λ. Βασιλείου

ο Τοπικός Σύμβουλος
του χωριού ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ
κ. Χρήστος Γ. Κωνσταντάκης

οι Δημόσιες σχέσεις του Αράχθου
του χωριού ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ
κ. Α ντώνης Δ. Μάνος

Οι κάτοικοι του χωριού Κεντρικού Άρτας ακόμα και οι κάτοικοι του χωριού του Δίστρατου, προβληματίζονται με το καυτό θέμα που αιμορραγεί κάθε μέρα στα χωριά μας. Το θέμα συγκοινωνίας.

Ζητούμε από το Δήμο Αθαμανίας να στείλει το αίτημά μας στο ΚΤΕΛ Άρτας με έγγραφο και από το ΚΤΕΛ Άρτας ζητούμε πρωινά δρομολόγια από Δίστρατο -γέφυρα Τζαρή - Άρτα και αντίστροφα. Θα ακολουθήσουν υπογραφές των κατοίκων για να λυθεί το πρόβλημα πριν μας έρθει για καλά ο χειμώνας. Το ΚΤΕΛ Άρτας πρέπει να ξέρει ότι οι επιβάτες που θα ακολουθήσουν αυτή τη γραμμή είναι Δίστρατο, Φτέρη, Λαγκάδια, Ναζαίοι, Βαθύκαμπος, Ανδριά, Κρυονέρι, Καρδαμπος, Καπνά Σκούπας Σουμέση, Ροδαυγή, Πιστιανά και συνέχεια προς Άρτα και αντίστροφα.

Ευχαριστούμε

Ακολουθούν υπογραφές των κατοίκων
και όλης της Ελλάδας οι συμπατριώτες μας.

Σύνολο 114

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ 28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΣΤΗ ΦΤΕΡΗ

Με τον απαιτούμενο σεβασμό στη μνήμη αυτών που αγωνίστηκαν κατά τη διάρκεια του Ελληνοϊταλικού Πολέμου, το χειμώνα του 1940-41 στα βουνά της Πίνδου, αλλά και ενάντια στη Γερμανική λαιλαπα στη συνέχεια, πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη δοξολογία στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής στη Φτέρη. Ακολούθησε τρισάγιο και κατάθεση στεφάνου από τον πρόεδρο του τοπικού συμβουλίου Κεντρικού, κου Κώστα Βασιλείου.

**Φίλοι αναγνώστες,
μην ξεχνάτε
τη συνδρομή σας**

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΡΕΒΕΓΙΟΝ ΣΤΟΥΣ ΝΑΖΑΙΟΥΣ Στον καφενέ του Νίκου Χ'λιάρα

Πρωτοχρονιά και μοναξιά δεν πάνε μαζί. Γι' αυτό και η παρέα συναντήθηκε στο "Χίλτον" του Νίκου Χ'λιάρα, για να υποδεχθεί το νέο έτος με τσίπουρο και μεζέδες.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ - ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ Της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδος Της Ομοσπονδίας Αδελφοτήτων Τζουμερκιωτών Του Συλλόγου Προστασίας Αράχθου

ΠΡΟΣ:

1. Υπουργό Ανάπτυξης
κύριο Χ. Φώλια
2. Υφυπουργό ΠΕΧΩΔΕ
κύριο Σ. Καλογιάννη

Αθήνα 16/10/08

ΘΕΜΑ: Υδροηλεκτρικό φράγμα Αράχθου Αγ. Νικολάου Δαφνωτής Άρτας

Το Εγχείρημα κατασκευής του πολυσυζητημένου υδροηλεκτρικού έργου (Υ.Η.Ε.) Αγ. Νικολάου, στη Δαφνωτή του Νομού Άρτας και στο μέσον του ρου του Αράχθου που διήρκησε επί 10 και πλέον χρόνια, αποτέλεσε έως τώρα απειλή για την τοπική κοινωνία και ευρύτερα, αναστέλλοντας παράλληλα δραστηριότητες βιώσιμης ανάπτυξης και αειφορίας.

Ήδη από ετών είχαν καταστεί αντιληπτές οι καταστροφικές συνέπειες της κατασκευής του Υ.Η.Ε. και της μετατροπής του ποτάμιου συστήματος σε λιμναίο, ώστε τόσο η τοπική κοινωνία, αλλά και οι απόδημοι, μέσα από τα θεσμοθετημένα όργανα συλλογικών φορέων, Δήμων και Νομαρχιακών Συμβουλίων, κυρίως Ιωαννίνων και Άρτας, ομόθυμα να αντιδράσει και να σταθεί αρνητικά στην κατασκευή του έργου αυτού, αποτέλεσμα της οποίας, με τεκμηριωμένες αιτιάσεις, να ακυρωθεί από το Συμβούλιο της Επικρατείας, η άδεια της Μηχανικής Α.Ε. προ μηνών.

Με βάση την οριστική και αμετάκλητη απόφαση του Σ.Τ.Ε. άρchiσαν επενδυτικές και ποικίλες μορφής δραστηριότητες στα πλαίσια της διατήρησης των περιβαλλοντικών χαρακτηριστικών της περιοχής.

Έτσι, η Νομαρχιακή Αρχή των Ιωαννίνων, διέθεσε κονδύλια συντήρησης και ανάδειξης της ιστορικής γέφυρας της Πλάκας, η Τ.Ε.Δ.Κ. για την αποκατάσταση του κτιρίου του παλαιού τελωνείου της Πλάκας, ενώ κάτοικοι της περιοχής, ασχολούμενοι με ποτάμιας δραστηριότητες, ανήγειραν διάφορα κτίσματα και ξενώνες, προς εξυπηρέτηση των επισκεπτών της περιοχής. Παράλληλα διανοίχτηκαν παραποτάμια μονοπάτια, αναπτύχθηκαν δραστηριότητες αναψυχής, διαμορφώθηκαν χώροι εκδηλώσεων και γενικότερα άρχισε να εμφανίζεται κίνηση προσέλκυσης και παραμονής νέων κατοίκων, κίνηση η οποία είμαστε βέβαιοι πως θα ενταθεί αν εκλείψει εντελώς ο κίνδυνος της κατασκευής του φράγματος.

ΚΑΙ ΣΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ ΠΑΛΕΥΟΥΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΦΡΑΓΜΑΤΑ ΜΕ ΘΕΤΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

από την *Ηχώ Άρτας* (2-12-2008)

Τη γνωστοποίηση της μη έγκρισης προμελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων για τα Υδροηλεκτρικά της ΤΕΡΝΑ στα Θεοδώριανα, ανακοινώνει ο Πρόεδρος του Συλλόγου «ΟΙ ΟΡΕΙΝΟΙ» Δημή-

τρης Στεργιούλης, τονίζοντας πως πρόκειται για «θετικότερη εξέλιξη».

Συγκεκριμένα στην ανακοίνωσή του ο κ. Στεργιούλης αναφέρει τα εξής: «Μια θετικότερη εξέλιξη έχουμε για την αποτροπή της κατασκευής των δύο νέων υδροηλεκτρικών έργων της εταιρείας ΤΕΡΝΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ, στα δυο ποτάμια των Θεοδωριάνων.

Στα πλαίσια της Προκαταρκτικής Περιβαλλοντικής Εκτίμησης και Αξιολόγησης η Υπηρεσία Νεώτερων Μνημείων & Τεχνικών Έργων Ηπείρου, με σχετικό έγγραφό της (αρ. πρωτ. 3417/7-11-2008) ΔΕΝ εγκρίνει την προμελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων της εταιρείας ΤΕΡΝΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΑΒΕΤΕ. Η μη έγκριση αφορά τα δυο Υ/Η ισχύος 3,9 και 3,0 MW στα ποτάμια «Μουζάκι» και «Άσπρη Γκούρα» των Θεοδωριάνων.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΞΕ'

Πέμπτη, 15 Ιανουαρίου 2009

Τελευταία Αποθήκευση: 15/1/2009

Ο κ. Δημήτριος Τσιρώνης από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει το λόγο.

Κυρίες Υπουργέ, αυτές οι ρυθμίσεις αφορούν διευθετήσεις φίλα προσκείμενα συμφερόντων. Θα πρέπει να το ξέρουμε πάρα πολύ καλά. Αυτό υποκρύπτεται πίσω από όλες αυτές τις ρυθμίσεις. Είμαι σε απόλυτη θέση να το γνωρίζω και ειδικά σε ό,τι αφορά τα υδροηλεκτρικά έργα, τα οποία συνεχώς καταστρέφουν τη δική μου περιοχή. Προέρχεστε και εσείς από μία αντίστοιχη περιοχή, από τη Φωκίδα, μία πτωχή περιοχή που έχει πολλές φυσικές ομορφιές, έχει κάλλος, αλλά έχει γνωρίσει με τα λατομεία την περιβαλλοντική καταστροφή. Και να ξέρετε ότι η περιβαλλοντική καταστροφή από τα υδροηλεκτρικά έργα θα είναι τεράστια τα επόμενα χρόνια στην πατρίδα μας και σ' αυτές τις περιοχές, όπως η Πίνδος, οι οποίες έχουν ακόμα διασωθεί.

Σας ζητώ τρεις μέρες τώρα να φέρετε μία τροπολογία –θα σας δώσω εγώ τη διάταξη την Τρίτη– που να λέτε ότι όσα υδροηλεκτρικά έργα έχουν ακυρωθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας να μην μπορεί η ΡΑΕ να ξαναδώσει άδεια σ' αυτά τα έργα. Υπήρ-

χε ένα υδροηλεκτρικό έργο, ένα φράγμα στον Άραχθο του Αγίου Νικολάου 110 μεγαβάτ, το οποίο ακυρώθηκε από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Και μόλις ακυρώθηκε πάλι ο ίδιος ιδιώτης ξαναέκανε αίτηση. Αυτή τη δουλειά θα κάνουμε τώρα; Θα τρέχουμε δέκα χρόνια να ακυρώσουμε ένα έργο, γιατί καταστρέφει την περιοχή και μετά θα ξανακάνουν αίτηση για άδεια;

Στον Άραχθο έχουν κατασκευαστεί δύο φράγματα το Πουρνάρι 1 και το Πουρνάρι 2 με τεράστια περιβαλλοντική καταστροφή. Παλαιότερα είχαμε άλλη αντίληψη και πιστεύαμε ότι συμβάλλουν στην τοπική ανάπτυξη, στην εθνική οικονομία, ότι γύρω από τη λίμνη θα υπάρξει ανάπτυξη, θα γίνουν δρόμοι, θα κάνουν κωπηλασία, κανό κ.λπ.. Δεν υπάρχουν όμως τέτοια πράγματα. Αυτά νομίζαμε ότι θα γίνει ένας παράδεισος και αντί για τον παράδεισο γνωρίσαμε την κόλαση. Έχει αλλάξει το μικροκλίμα, έχουν αλλάξει οι συνθήκες ζωής των κατοίκων, η υγρασία, οι βροχοπτώσεις, έχουμε άνοδο της θερμοκρασίας το καλοκαίρι και έχουμε ισχυρούς παγετούς που παγώνουν τις παραγωγές των αγροτών μας το καλοκαίρι και ζητάμε να μη γίνει αυτό το έργο. Τι να κάνουμε τώρα;

Αγωνιστικά και φέτος τα Φώτα στη γέφυρα Τζαρή

Η βροχή που έπεφτε συνέχεια από το βράδυ της Πρωτοχρονιάς σταμάτησε και τη μέρα των Φώτων ο ήλιος έπαιζε κρυφτούλι ανάμεσα σε ξεθυμασμένα, άσπρα σύννεφα. Έτσι, βοηθώντας και του καιρού, πολύς κόσμος συγκεντρώθηκε και φέτος στη γέφυρα Τζαρή για τον Αγιασμό των υδάτων. Τρεις ιερείς της περιοχής μας τέλεσαν το λειτουργικό μέρος και το σταυρό ανέσταν από τα νερά του Αράχθου τα παιδιά της εταιρείας ράφτιγκ «trekking» του κ. Νικολάου.

«Μετά τον αγιασμό των υδάτων συννηίζεται να γίνεται, εδώ στη γέφυρα Τζαρή, μια συζήτηση για τα προβλήματα της περιοχής...», τόνισε στο χαιρετισμό του εκ μέρους των διοργανωτών φορέων ο αντιπρόεδρος της Ομοσπονδίας Τζουμερκιωτών, ο συντονιστής μας Αντώνης Κοντός.

«Πριν από 5 χρόνια», συνέχισε, «όταν για πρώτη φορά ξεκίνησε να γίνεται αυτή η εκδήλωση, δύο ήταν τα μεγάλα προβλήματα της περιοχής: Το φράγμα του Αγ. Νικολάου και η κατασκευή του δρόμου από τη γέφυρα Τζαρή μέχρι τη Ράμια.

Σήμερα, πέντε χρόνια μετά, πολλά έχουν αλλάξει και είμαστε χαρούμενοι και περισσότερο αισιόδοξοι για το μέλλον

των Τζουμέρκων. Ο δρόμος για τη Ράμια ολοκληρώθηκε. Σε λίγο θα ολοκληρωθεί και ο άλλος δρόμος που βγαίνει στο Σκοτωμένο. Ήδη μέχρι το Μακρύκαμπο είναι έτοιμος. Οι δρόμοι είναι η σημαντικότερη υποδομή που χρειάζεται η περιοχή μας για να γίνει η οικοτουριστική ανάπτυξη των Τζουμέρκων που θα ξαναζωντανέψει τα χωριά μας.

Στη συνέχεια, αφού αναφέρθηκε σ' ένα σύντομο ιστορικό της ακύρωσης κατασκευής του φράγματος Αγίου Νικολάου από το Συμβούλιο Επικρατείας, συνέχισε:

«Τον περασμένο Μάιο η ΜΗΧΑΝΙΚΗ Α.Ε. έκανε ξανά αίτηση στη Ρ.Α.Ε. για να πάρει άδεια για να κάνει ξανά το ίδιο φράγμα.....Θέλοντας να δείξουμε στη ΜΗΧΑΝΙΚΗ πως εμείς είμαστε εδώ παρόντες και δεν θα αφήσουμε καμιά εταιρεία να καταστρέψει τον τόπο μας, αποφασίσαμε να αντιτιθέμεθα με κάθε νόμιμο μέσον σε όλες τις ενέργειες που θα κάνει η εταιρεία για να πάρει ξανά άδεια κατασκευής φράγματος. Καταθέσαμε λοιπόν στη Ρ.Α.Ε. τις αντιρρήσεις μας και την απόφαση του Σ.Τ.Ε., τους συνιστούμε δε, πως βάσει του Συντάγματος, πρέπει η Διοίκηση να σεβεται τις δικαστικές αποφάσεις και πως, αν δώσουν ξανά άδεια για το φράγμα, θα παρανομήσουν. Πρέπει όμως οι πολιτικοί μας να προσέχουν και να επαγρυπνούν στη Βουλή...»

Ο βουλευτής του νομού μας ο κ. Τσιρώνης, ο νομάρχης Άρτας κ. Παπαβασιλείου, ο νομαρχιακός σύμβουλος της

αντιπολίτευσης κ. Φώτης, ο αντιδήμαρχος Αθαμανίας κ. Σκαλτσογιάννης και ο πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου Ξηροβουνίου κ. Νάστος, που πήραν το λόγο για να απευθύνουν έναν σύντομο χαιρετισμό, καταδίκασαν την ενέργεια της ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ να καταθέσει νέα αίτηση για φράγμα και τόνισαν –ο καθένας από τη σκοπιά του– πως είναι ενεργητικά

παρόντες στον αγώνα που γίνεται για την αποτροπή άλλων φραγμάτων στον Άραχθο και για την ανάδειξη της περιοχής των Τζουμέρκων.

Ντόπιο τσίπουρο προσφέρθηκε στους παρευρισκόμενους καθώς και παραδοσιακοί τοιπουρομεζέδες που είχαν ετοιμάσει ο σύλλογος Γυναικών Ροδαυγής καθώς και γυναίκες από το Δίστρατο, το Κεντρικό και τη Σκούπα. Η συνέχεια στις αυθεντικές γεύσεις δόθηκε στην ταβέρνα του Γιάννη Σφήκα στο Κρυονέρι με την παρουσία του Νομάρχη Άρτας κ. Παπαβασιλείου. Στήθηκε μάλιστα και αυτοσχέδιο γλέντι με βιολί τον Κωσταγιώργο (από την Πλατανούσα) και τον Βασίλη Τσιβόλα στην κιθάρα και το τραγούδι, που κράτησε ως αργά το απόγευμα. Τις στιγμές κατέγραψε η εκπομπή της ΝΕΤ «Μένουμε Ελλάδα».

Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Κ Α

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Γιώργος Βασ. Αναστασόπουλος από τα Λαγκάδια και η Ιωάννα Καλκούνου στις 17/08/08 απέκτησαν το πρώτο τους παιδί, ένα χαριτωμένο κοριτσάκι...

Στις 2/9/08 γεννήθηκε ο μαιευτήριος του Λονδίνου, ο πρωτότοκος γιος του Λάζαρου Φούκα και της συζύγου

του Δήμητρας Νιόκου και του δόθηκε το όνομα Χρήστος Λαζάρου Φούκας. Ο «Αραχθος» εύχεται στους γονείς και στους παπούδες να τους ζήσει και να τον καμαρώσουν όπως επιθυμούν. Οι παππούδες Χρήστος και Κυριάκος, προσφέρουν στην εφημερίδα του Συλλόγου «Ο Αραχθος» Κεντρικού, το ποσό των 40.00 Ευρώ.

Στις 3/11/2008 η Ελεάνα Αλ. Μπαλουρά από τη Φτέρη, σύζυγος του Σπύρου Πήλιου έφερε στον κόσμο το πρώτο τους παιδί... ένα μεγάλο αγοράκι...

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στις 22/06/08, στον Ιερό Ναό Παντοκράτορος στην Άρτα, ο ιερέας Παύλος Κοντοδήμος και η Ευαγγελία Μπόμπολη, βάπτισαν την κόρη τους και της έδωσαν το όνομα Γιαννούλα-Ειρήνη.

Στις 29/06/08, στον Ιερό Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχών, στις πρώην Σχολές Χωροφυλακής, στην Αθήνα, ο Λάμπρος Γεωργ. Αριστ. Πάνου και η σύζυγός του Χλόη, βάπτισαν το δεύτερο αγοράκι τους και του έδωσαν το όνομα Αριστείδης.

ΓΑΜΟΙ

Στις 4/10/08, στον Ιερό Ναό Αναλήψεως Βριλησσιών, έγινε ο γάμος του Τάσου Βασ. Αναστασόπουλου από τα Λαγκάδια, με τη Θεοδώρα Μάστορα. Ακολούθησε δεξίωση στο Κτήμα Μείμαρδη-Ιπποστάσιο, παρουσία πολλών καλεσμένων. Την παράσταση στο γλέντι έκλεψε ο πατέρας του γαμπρού, Βασ. Γ. Αναστασόπουλος, ο οποίος δεν κατέβαινε από την πίστα... υπό τους ήχους της ορχήστρας του Φάνη Γεωργογιάννη...

Στις 11/10/08, στον Ι.Ν. Αγίας Αναστασίας Περιστερίου, έγινε ο γάμος του Μιχάλη Π. Αντωνίου από τα Λαγκάδια, με τη Χριστίνα Γαβ. Τσιώνου, παρουσία αρκετών καλεσμένων..... Κουμπάρος, ο ξάδερφος του γαμπρού Δημήτρης Γ. Αντωνίου. Μετά το μυστήριο ακολούθησε τραπέζι στο κέντρο Μάκης στο Περιστερί.

Στις 26/10/08, στον Ι. Ι. Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, στην Αλσούπολη Νέας Ιωνίας έγινε ο γάμος του Όμηρου Ζωγράφου με την Χάρι Νταλιάνη η οποία κατέγεται από την Ανεμορράχη Άρτας. Μετά το γάμο ακολούθησε δεξίωση στο κτήμα "Αριάδνη" στο Τατόι.

Στις 11/10/08, στον Ι.Ν. Αγίας Μαύρας Ηλιούπολης, έγινε ο γάμος του Κώστα Τσιάπαλη από την Ανεμορράχη Άρτας, με τη Γεωργία Ματζουράνη. Μετά το μυστήριο ακολούθησε τραπέζι σε κέντρο, στην περιοχή Σταδίου Ειρήνης & Φιλίας.

Ο Αραχθος τους εύχεται κάθε ευτυχία.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ

Με μεγάλη μας χαρά διαπιστώνουμε ότι η νέα γενιά, εκτός από μόρφωση και καλλιέργεια, δεν ξεχνά τις ρίζες της αλλά τολμά την αποκέντρωση. Ο συγχωριανός μας Γιάννης Αντωνίου του Ανδρέα από τα Λαγκάδια εγκαινίασε παρουσία πλήθους κόσμου το νέο του φαρμακείο στην Αγία Παρασκευή Άρτας, το Σάββατο στις 13 Δεκεμβρίου. Στα εγκαίνια παρέβρέθησαν ο ιερέας της ενορίας, εκπρόσωποι της τοπικής αυτοδιοίκησης, μέλη του φαρμακευτικού συλλόγου και πολλοί συγχωριανοί και φίλοι για να τον στηρίξουν στο νέο του ξεκίνημα. Το φαρμακείο του Γιάννη είναι σύγχρονο, ενημερωμένο και εξοπλισμένο με όλα την γκάμα φαρμάκων, καλλυντικών, κτηνιατρικών σκευασμάτων και παρέχει την δυνατότητα εξυπηρέτησης και για το δικό μας χωριό. Ελπίζουμε το παράδειγμα του Γιάννη να το ακολουθήσουν και άλλοι νέοι επιστήμονες στους τομείς τους.

Του ευχόμαστε ολόψυχα Καλές Δουλειές!!!

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στις 22 Σεπτέμβρη 2008, απεβίωσε στη Θεσσαλονίκη η Μαίρη Αγκέλη, σε ηλικία 37 ετών. Η κηδεία έγινε την επομένη. Διαβάστηκε στους Αγίους Αποστόλους και στο Κοιμητήριο Κρουονερίου Κεντρικού.

Στις 5 Οκτώβρη 2008, απεβίωσε στην Άρτα, η Χρυσάνθη Τριάντου, σε ηλικία 68 ετών. Η κηδεία της έγινε την επομένη στο Νεκροταφείο Ανεμορράχης, τόπο καταγωγής της. Η εκλιπούσα ήταν σύζυγος του αείμνηστου καθηγητή Χρήστου Τράμπα.

Στις 22 Οκτώβρη 2008, απεβίωσε στην Άρτα ο Κώστας Κουτσοσπύρος σε ηλικία 90 ετών. Η κηδεία έγινε την επομένη στο Κοιμητήριο της Καλλονής Κυψέλης.

Στις 15 Νοέμβρη 2008, απεβίωσε στο Βαθύκαμπο Κεντρικού ο Γεώργιος Γιώτης, σε ηλικία 80 ετών. Η κηδεία έγινε την επομένη. Διαβάστηκε στους Αγίους Αποστόλους και στο Κοιμητήριο Κρουονερίου Κεντρικού.

Στις 2 Δεκέμβρη 2008, απεβίωσε στο Βαθύκαμπο Κεντρικού, η Παναγιώτα Τ. Χολέβα σε ηλικία 77 ετών.

Η κηδεία έγινε την επομένη. Διαβάστηκε στους Αγίους Αποστόλους και στο Κοιμητήριο Κρουονερίου Κεντρικού.

Στις 16 Γενάρη 2009, απεβίωσε στην Αθήνα, η Μαρία Αρ. Βάσιου, ετών 90 από το Δίστρατο. Η κηδεία της έγινε την επομένη στα Μελίσσια Αττικής.

Στις 22 Γενάρη 2009, απεβίωσε στο Νοσοκομείο της Άρτας η Παρασκευή Θ. Καλιακάτσου σε ηλικία 73 ετών. Η κηδεία έγινε την ίδια μέρα στο Κοιμητήριο Ναζαίων Κεντρικού.

Αυτοί που φεύγουν...

του Αντώνη Μάνου

Έφυγε από τη ζωή ο Γεώργιος Αλ. Γιώτης. Ήταν και αυτός ένας ακόμη δουλευτής, στην ψυχή και το σώμα, για την οικογένεια και για τα κοινά του χωριού και της περιοχής μας.

Ο Γεώργιος Γιώτης δεν μετανάστευσε, έμεινε εδώ στο χωριό μας, να υπηρετεί τους συγχωριανούς και φίλους στο μαγαζάκι του.

Η ιστορία του αγαπητού μας Γιώργου Γιώτη, έγραψε λαμπρές σελίδες. Πάνω από 50 χρόνια της ζωής του ήταν αφοσιωμένος για τις καλύτερες συνθήκες ζωής των συγχωριανών μας και για τους μετανάστες από όλη την Ελλάδα.

Ο χαμός του άφησε μεγάλο κενό στη σύζυγο, τα παιδιά, τα εγγόνια και τα αδέρφια του.

Η οικογένειά του, πρόσφερε στο Σύλλογο «Ο Αραχθος» 50 ευρώ στη μνήμη του και ευχαριστεί θερμά όλους τους συγγενείς και φίλους για τη συμμετοχή τους στο βαρύ πένθος της. Επίσης, ευχαριστεί όλους τους συγγενείς και φίλους που αντί για στεφάνια πρόσφεραν χρήματα στην εκκλησία των Αγίων Αποστόλων. Σε εμένα, που έλαχε ο κλήρος να γράψω αυτά τα λίγα λόγια για τον αείμνηστο γείτονα μου, προσφέρω στο Σύλλογο «Ο Αραχθος» 10 ευρώ στη μνήμη του.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

- Στις 21 Δεκέμβρη 2008, στον Ιερό Ναό Αγίων Αποστόλων, στο Βαθύκαμπο, έγινε το 40ήμερο Μνημόσυνο του Γεωργίου Γιώτη.
- Στις 4 Γενάρη 2009, στον Ιερό Ναό Αγίων Αποστόλων, στο Βαθύκαμπο, έγινε το 40ήμερο Μνημόσυνο της Παναγιώτας Χολέβα.

ΔΩΡΕΑ ΣΕ ΜΝΗΜΗ

Η Σταύρακα Σπυριδούλα πρόσφερε στην εφημερίδα «Ο Αραχθος» 50.00 € στη μνήμη του πεθερού της Γιώτη Γεωργίου.

BIBΛΙΟΚΡΙΤΙΚΗ

Θεόδωρος Δεύτος Σμύρνη, συγγνώμη

Το νέο βιβλίο του Θεόδωρου Δεύτου με τίτλο «Σμύρνη, συγγνώμη», κυκλοφόρησε. Από τα αρώματα της Ανατολής έως τους προσφυγικούς καταυλισμούς της Κокκινιάς, και από τα τέλη του 19ου αι-ώνα έως τη Μικρασιατική καταστροφή. Ένα ταξίδι σε χρόνους και τόπους μεγάλων ανατροπών. Μια ιστορία μέσα στην Ιστορία. Μια διαδρομή στο άγνωστο που ξεκινά όταν δύο αδέρφια από το Κορδελιό παίρνουν τη ζωή στα χέρια τους. Ο Πέτρος κυνηγά το όνειρο στη θάλασσα, ενώ η αδελφή του, Ευτέρπη, το αναζητά στη Σμύρνη, στην πόλη του πλούτου και του έρωτα, του πολιτισμού και της υψηλής αισθητικής. Στη γιορτή της αρχοντικής πολιτείας με τα ιδιαίτερα χρώματα και τις γεύσεις, με τους ήχους και τις μυρωδιές της. Στον ίδιο τόπο, όμως, όπου και η μοίρα οργανώνει παράλληλα το δικό της σχέδιο, που θα κλονίσει για πάντα τη ζωή τους, αλλά και τη ζωή χιλιάδων Ελλήνων της Μικρασίας, αναδεικνύοντας για άλλη μια φορά την τραγική φύση του ανθρώπινης ύπαρξης. Ένα μυθιστόρημα για τις πιο έντονες, τις πιο ελπιδοφόρες, αλλά και τις πιο καταστροφικές στιγμές μιας πόλης που αγαπήθηκε, μνημόθηκε, και εξακολουθεί να μας πο-νώνει ακόμα.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ
Ο Θεόδωρος Ι. Δεύτος γεννήθηκε στο Περιστέρι Πωγωνίου Ιωαννίνων, το 1957. Αποφοίτησε από το Μαθηματικό Τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών το 1980 και, στη συνέχεια, δίδαξε σε φροντιστήρια έως το 1987, οπότε και διορίστηκε στη δημόσια εκπαίδευση, την οποία υπηρετεί μέχρι σήμερα. Εμφανίστηκε στα γράμματα το 2004, με το λαογραφικό βιβλίο *Ο πειρώτικος γάμος*, ενώ το 2006 εξέδωσε το ιστορικό μυθιστόρημα *Μη ρωτάς γιατί* (1947-1956). Από το 2002 είναι πρόεδρος της Ένωσης Ηπειρωτών Ιλίου. Στις δημοτικές εκλογές του 2006 εκλέχτηκε δημοτικός σύμβουλος στο δήμο Ιλίου, και είναι αντιπρόεδρος του πολιτιστικού οργανισμού του δήμου. Είναι παντρεμένος και έχει δύο κόρες.

Δημ. Στεφ. Παππάς Τζουμερκιώτικα Λαογραφικά

Μια μεγάλη ευχάριστη έκπληξη ήταν για μας το βιβλίο αυτό. Ο Δημήτρης Παππάς έχει συλλέξει πολλές πληροφορίες και φωτογραφίες που μεταφέρουν τον αναγνώστη στην ζωή των παππούδων μας και των πατεράδων μας. Το βιβλίο είναι χωρισμένο σε 4 κατηγορίες: Α) οι κατοικίες των προγόνων μας, ο τρόπος κατασκευής τους αλλά και η διαβίωση μέσα σε αυτά. Εκεί αναφέρονται τα εργαλεία της εποχής, γενικής χρήσης, μαγειρικής, ιατρικά, για ζύγισμα. Β) η οικογένεια και ο ρόλος του κάθε μέλους Γ) η γεωργία και τα προϊόντα καλλιέργειας. Τα είδη των χωραφιών και οι μεταβιβάσεις περιουσίας Δ) τέλος τα ζώα και οι διαδικασίες συντήρησής τους και εκμετά-λευσής του, οι παθήσεις τους και η ποιμενική ζωή. Ένα μεγάλο μπράβο στον συμπατριώτη μας για το βιβλίο αυτό που στους νεώτερους θα μεταφέρει με θαυμάσιο και πε-ριεκτικό τρόπο τις συνθήκες των προγόνων μας ενώ στους παλαιότερους θα θυμίσει την ζωή τους στο χωριό. Πραγ-ματικά ένα στολίδι για τη βιβλιοθήκη κάθε Κεντρικιώτη. Ένα μπράβο και στο Δήμο Αγνάντων που στήριξε την έκ-δοση αυτού του βιβλίου. *Για όποιον ενδιαφέρεται να το αποκτήσει ως επικοινωνήσει με τον σύλλογό μας για να σας φέρουμε σε επαφή με τον συγγραφέα.*

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ
Ο Δημήτρης Παππάς γεννήθηκε στην Κυψέλη Άρτας (τότε Χώσεψη και μάλιστα στο συνοικισμό Καλλονή, που λέγονταν Πουλιάννα), το 1933. Εκεί μεγάλωσε και τελείωσε το Δημοτικό (1947). Στην Άρτα έβγαλε το Γυμνάσιο (1953) και στα Γιάννενα σπούδασε δάσκαλος στη Ζωο. Παιδ. Ακα-δημία (1953-55). Διορίστηκε δάσκαλος το 1958, στην Κομοτηνή -σε μουσουλμανικό σχολείο- και στη συνέχεια, για 30 χρόνια, σε διάφορα σχολεία του Ν. Άρτας (Λεπιανά, Ζγάρα, Σκουληκαριά, Ρείκια, Κυψέλη κ.λπ.). Συνταξοδοτή-θηκε το 1987. Είναι παντρεμένος με τη Βασιλική Εξάρχου και έχει δυο παιδιά παντρεμένα, το Στέφανο και τη Δωρίτα. Από 15ετίας και πλέον συγκεντρώνει λαογραφικό υλικό του τόπου μας, μέρος του οποίου, είναι και το «ανά χειρας» βι-βλίο του, με τίτλο, «Τζουμερκιώτικα Λαογραφικά».

Ειρήνη Μπόμπολη Το πεπρωμένο μύριζε ορχιδέα

Μια κεντρικιώτικη αύρα με άρωμα ορχιδέας, φύσηξε την Παρασκευή 24 Οκτώβρη, στις 8 το βράδυ, στην αίθου-σα Μακρυγιάννη στην Άρτα και μας κράτησε συντρο-φιά για αρκετή ώρα. Ήμασταν όλοι εκεί. Κατάμεστη η αίθουσα από συγγενείς, χω-ριανούς, φίλους, γνωστούς, παλιούς γνώριμους και όλοι για να θαυμάσουμε, να γνωρίσουμε αλλά και να ανταμώσουμε μετά από πολλά χρόνια την Ειρήνη, την Ειρήνη Μπόμπολη που μας χάρισε λίγες στιγμές από όμορφη «πνευματική» συντροφιά. Η Ειρήνη, γεννημένη και μεγαλωμένη στο Κεντρικό Άρτας, θρέμμα μιας φτωχής, ήσυχης, όμορφης, αγαπητής, λατρεμένης οικογένειας του Μπόμπολη Αριστοτέλη του αξιαγάπητου και φιλήσυχου χωριανού μας. Τέλειωσε τη φιλοσοφική σχολή Ιωαννί-νων, τις μεταπτυχιακές της σπουδές στην Αθήνα και σήμερα μετά από διάφορες στά-σεις ανά την Ελλάδα, ζει και εργάζεται στην Πάτρα στη δευ/θμια εκπαίδευση. Προχθές λοιπόν, μας ενημέρωσε μέσα σ' ένα όμορφο, ζεστό περιβάλλον για τη νέα της ιδιότητα, της συγγραφέα αυτή τη φορά, και μας «σύστησε» σ' ένα όμορφο, γλυ-κό, ζεστό σκηνικό με το πρώτο της βιβλίο: *ΤΟ ΠΕΠΡΩΜΕΝΟ ΜΥΡΙΖΕ ΟΡΧΙΔΕΑ ή πράγματα μικρά*, όντως και η βραδιά στην Άρτα μοσοχομύριζε άρωμα ορχιδέας και όλοι μαζί ταξιδέψαμε στην κινηματογραφική θα έλεγε κανείς ταινία της Ειρήνης, της Ειρήνης που μας μάγεψε και μας κέρδισε όλους. Το βιβλίο είναι μυθιστόρημα πολύ καλογραμμένο, λυρικό, ρομαντικό, εύκολο κάποιος να το μετατρέψει σε ταινία σπάνια ποιοτική. Μελετημένο σωστά, προσεγμένο πολύ, λέξεις στολίδια. Και το εξώφυλλο γε-μάτο ορχιδέες. Αρχίζει να το διαβάζει κανείς και το τελειώνει με μ ι α α ν ά σ α. Μπράβο Ειρήνη!... και περιμένουμε πολλά βιβλία ακόμη! Σου αξίζει ό,τι το καλύτερο!

Μια Κεντρικιώτισσα

Σύντομη περιγραφή ...Η Αρετή, γυναίκα με ιδιαίτερη καλλιέργεια, στα πενήντα δύο της τολμά να κάνει την “επανάστασή” της. Φεύγει μακριά από το “οικείο” περιβάλλον της, σε άγνωστο γι’ αυτήν τόπο, και αποφασίζει να παλέψει με τον εαυτό της, όσο γίνεται, πιο μόνη. Προστατευμένη και οπλισμένη με την έως τώρα εμπειρία της, θεωρεί πως μπορεί να θωρακίσει τον εαυτό της με επιτυχία σε ό,τι ενδέχεται να τη βλάψει και να την κάνει ευάλωτη στα γύρω ερεθίσματα και δρώ-μενα Ξενά όμως πως μέσα της κουβαλάει “τη γυναίκα”, “τη μάνα”, “τη ζωντανή, ευαίσθητη και σχεδόν εύθραυστη Αρετή”. Ο Ανδρέας, δημοσιογράφος με πνευματικές και επαγγελματικές απουσίες θα τη ζεστάνει φιλικά τον πρώτο και-ρό... Ο γιατρός Μηνάς, με τον κτητικό έρωτα που της προσφέρει, τον αλαζονικό, εγωιστικό και δύστροπο χαρακτήρα του, θα την αποπροσανατολίσει από τη γλυ-κιά σιγουριά της μοναξιάς της και στο τέλος θα της κλονίσει και την εμπιστοσύνη στον εαυτό της. Ο νεαρός Αλέξανδρος με τον οποίο τυχαία συγκατοικεί, θα μοι-ραστεί μαζί της τα πιο δυνατά, όμορφα, πικρά και γλυκά συναισθήματα που χα-ρίζει η ζωή σε ανθρώπους που αγαπούν την ομορφιά και τη σεβονται.

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΜΑΣ

Τα “ψωμάκια” του Άη Βασίλη

Τώρα τα Χριστούγεννα, πολλοί είναι αυτοί που “συνέρχονται” και παίρνουν τον ίδιο δρόμο, ενθυμούμενοι πως η ζωή είναι λίγη και κάνουν δώρα στους συγγενείς και τους φί-λους. Από την πρώτη Δεκεμβρίου αρχίζουν οι γιορτές και η ζωή γεμίζει με χορούς και τραγούδια κοντά στους γνωστούς, παρέα με συγγενείς και φίλους. Τώρα τα Χριστούγεννα, τολμούμε να δώσουμε και να πάρουμε φιλά, λέμε συγγνώμη σ’ αυτούς που δεν αγαπάμε, στον “αχώνευτο” συνάδελφο, στο “σοβαρό” γιατρό και στην ψιλομύτα του κυρ Θανάση... Χριστούγεννα και ο Δεκέμβριος αλλάζει το καθη-μερινό πρόγραμμα με τις γιορτινές εμφανίσεις, τις χαρμόσυνες καμπάνες, τις λαμπερές βιτρίνες, τις φάτνες, τα φωτάκια και τους χριστουγεννιάτι-κους ύμνους. Όλοι μιλούν και λένε Καλά Χριστούγεννα και Ευ-τυχισμένος ο Νέος Χρόνος, παιδιά και γέροι! Έτσι λέγαμε και το έτος... 1976 να είναι ευτυχές, το ίδιο θα πούμε και για το 2009, αφιόνοντας να πά-ει... στα κομμάτια ο παλαιός χρόνος! Όλοι εύχονται, αλλά τίποτα δεν γίνεται, όλα μας πάνε στραβά σε πολέμους, σε πείνα, θανάτους, αδικίες και το κακό συνανάντημα! Τα μέσα ενημέρωσης όλα τ’ αλλάζανε, όλα τα ωραιοποιήσανε, κάρτες, περιοδικά, εφημερίδες, Άη Βασίληδες με κολιά και κόκκινα μάγουλα, που δεν έχουν σχέση με τον Άγιο Βασίλη που γεννήθηκε στην Καισαρεία... Χαρτορίχτρες, αστρολόγοι και παραμυθάδες, λέ-νε την τύχη στους αφελείς... Τα παιδιά, ανυπόμονα κι αυτά, προσμένουν το δώρο του Άη Βασίλη να έλθει εξ ουρανού, μέσω των σωληνώσεων, αφού δεν υπάρχει καμινάδα ούτε στάχτες ούτε ξύλα! Όλοι άλλαξαν, μέχρι και Άη Βασίληδες χορεύουν σείκ μπροστά στα καταστήματα παιχνιδιών. Πώς να ξέρουν τα παιδιά, ποιος ήταν πράγματι ο πραγματικός Άγιος Βασίλης; Η ιστορία αναφέρει το περιστατικό, πριν από 1500 χρόνια περίπου, στην Καισαρεία της Καπ-παδοκίας, όταν ο Μέγας Βασίλειος ήταν επίσκο-πος. Ένας στρατηγός της περιοχής ζήτησε να του δο-θούν οι θησαυροί της πόλης. Ο Μέγας Βασίλειος απάντησε ότι οι άνθρωποι

δεν έχουν τίποτε να δώσουν αφού ήταν όλοι τό-σο φτωχοί. Παρ’ όλα αυτά όμως, οι χριστιανοί της Καισαρεί-ας μάζεψαν ό,τι χρυσαφικά είχαν και τα έδωσαν προκειμένου να σωθούν. Ο Μέγας Βασίλειος, θέλοντας να προστατέψει την πόλη του, προσευχόμενος, έδωσε στον στρα-τηγό τα χρυσαφικά, που είχε μαζέψει σε μια κα-σέλα. Προσπαθώντας ο στρατηγός να ανοίξει την κασέλα, μόλις ακούμπησε τα χέρια στα χρυ-σαφικά, έγινε το θαύμα. Όλοι οι παρόντες γύρω από την κασέλα, είδαν μια λάμψη και συγχρόνως έναν καβαλάρη με στρατό, να χυμεί στον στρα-τηγό και τους στρατιώτες και να τους αφανίζει. Κατ’ αυτόν τον τρόπο σώθηκε η πόλη αλλά ο Μέ-γας Βασίλειος έπρεπε να μοιράσει τα χρυσαφι-κά στους κατοίκους και να πάρει ο καθένας το δι-κό του χρυσαφικό... Κάλεσε τους ανθρώπους και τους είπε να ζυμώ-σουν ψωμάκια (όπως τα “βλουγούδια”) και στο καθένα να βάλει και λίγα χρυσαφικά. Τα μοίρασε σαν ευλογία στους κατοίκους, σε κάθε οικογένεια που μέσα έβρισκε τα χρυσαφικά της... Έτσι, από τότε, έχουμε το έθιμο την Πρωτοχρο-νιά στη Βασιλιόπιτα να βάζουμε φλουρί. Ο Άγιος Βασίλης και φέτος θα χτυπήσει πόρτες. Ας του δώσουμε ό,τι έχουμε. Τα παιδιά θα ξεχυ-θούν στους δρόμους, ας τ’ αφήσουμε να πουν τα κάλαντα. Κάποτε και μες κάναμε το ίδιο, πα-ρέες- παρέες ανεβοκατεβαίναμε στα σπίτια και μας έδιναν δεκάρες... Ας ανοίξουμε και μες τις πόρτες ν’ ακούσουμε απ’ τα παιδικά κείλη το «Χριστός γεννάται σήμε-ρον εν Βηθλέεμ τη πόλη, οι ουρανοί αγάλλονται χαίρεται η φύσις όλη...» Το ίδιο ας κάνουμε και την Πρωτοχρονιά. Τι το ωραιότερο από το να πλημμυρίσει το σπίτι με το «Αρχιμηνιά κι αρχιχρονιά, φιλή μου δεντρολιβα-νιά κι αρχή κι αρχή καλός μας χρόνος...» Ας διατηρήσουμε το έθιμο να δίνουμε δώρα, μην κάνουμε τον τσιγγούν. Τουλάχιστον έναν κουραμπιέ ή ένα μελομακάρονο ας δώσουμε στα παιδιά. Μπορούμε επίσης να προσφέρουμε και άλλα εί-δη σε άτομα που έχουν ανάγκη αυτό το διάστι-μα των εορτών, από τους Ιερούς Ναούς ας δώ-σουμε ό,τι μπορούμε, δεν χάλασε ο κόσμος. Εξάλλου, η αγάπη των ημερών επιβάλλει να παί-ζουμε το ρόλο του Άη Βασίλη...

Με τιμή
Παναγιώτης Σπύρου
Τεχνολόγος-Εκπαιδευτικός

Τα κείμενα της σελίδας εκφράζουν τις απόψεις των συντακτών τους.

Εκδήλωση Συλλόγου Κυψελιωτών Παρουσίαση του νέου βιβλίου της Β. Κουτσοκώστα «Το τραγούδι των Λύκων» στην Τεχνόπολη

Μια από τις σημαντικότερες πολιτιστικές εκδηλώσεις της νέας χρονιάς στο ξεκίνημά της, ήταν κατά κοινή ομολογία αλλά και όπως χαρακτηρίστηκε από το σύνολο του τύπου, η εκ-δήλωση η οποία διοργάνωσαν οι σύλλογοι Κυψελιωτών Άρτας και Αθίνας από κοινού με άλλους έξι Ηπειρώτικους φορείς και με την Πανηπειρώτικη Συνομοσπονδία Ελλάδος. Η εκδήλωση αυτή ήταν αφιερωμένη στις μικρές ορεινές μας πατρίδες, στην παράδοση που χάνεται σιγά σιγά, στις ομορφιές αλλά και στην πέτρινη αρχιτεκτονι-κή των χωριών μας που απειλούνται με καταστροφή ανά πάσα στιγ-μή. Κυρίως όμως εστίασε στα Τζουμερκιώτριά, με πρωταγωνιστικό ρόλο το χωριό μας, την Κυψέλη (Παλιά Χώσεψη) της Άρτας. Και αυ-τό γιατί πλαισιώνονταν αφενός μεν με ψηφιακή προβολή και απεικό-νιση της περιοχής και ιδιαίτερα του χωριού μας αλλά και με έκθεση φωτογραφίας και γαστρονομικές απολαύσεις της Τζουμερκιώτικης παράδοσης που προσέφεραν απλόχερα Κυψελιώτισες γυναίκες. Αφορμή για την εκδήλωση ήταν η παρουσίαση του νέου μυθιστορήματος της Κυψελιώτισας Λογοτέ-χνιδος Βάντας Κουτσοκώστα «Το τραγούδι των Λύκων». Ένα βιβλίο, το οποίο αποτελεί κραυγή για την ερήμωση και εγκατάλειψη των χωριών μας. Αξιοσημείωτο ήταν στην εκδήλωση αυτή ότι η Ήπειρος τιμήθηκε με ένα πολυπληθέστατο κοινό από επωνύμους και μη οι οποίοι κυριολεκτικά κατέκλισαν κατά εκατοντάδες και τις δύο αίθουσες της «Τεχνό-πολης» και μέσα σε λίγα λεπτά έγινε πραγματικά το αδιαχώρητο. Στο πάνελ ευρίσκονταν σημαντικοί άν-θρωποι των γραμμάτων των επιστημών και των τεχνών οι οποίοι μίλησαν όχι μόνο για το βιβλίο της συ-μπατριώτισσάς μας αλλά και γενικότερα για την Ήπειρο και εξέηραν το σύλλογό μας για τις δραστηριό-τητές του. Το όλο πρόγραμμα το οποίο συνεχίστηκε με λαϊκή μουσική και τραγούδια κυρίως του συμπα-τριώτη μας Τάκη Σούκα αλλά και άλλων καλλιτεχνών και έκλεισε με τον Πέτρο Λούκα Χαλκιά και τον Στέ-λιο Μπέλλο, με παραδοσιακά τραγούδια της ξενιτιάς, διήρκεσε τέσσερις ώρες. Από τα σημαντικότερα δρώμενα της ημέρας αυτής ήτανε τόσο η έκθεση φωτογραφίας του επίσης Κυψελιώτη Κώστα Μπαλάφα του μεγάλου αυτού καλλιτέχνη και αγωνιστή του οποίου το έργο είναι μοναδικό, θεματικά και ποιοτικά, όσο και με έκθεση Τζουμερκιώτικης γαστρονομικής παράδοσης την οποία ετοίμασαν οι γυναίκες του συλλόγου μας. Κύριο λόγο καθ’ όλη τη διάρκεια της εκδήλωσης είχαν τα δικά μας παιδιά, τα οποία με ευγένεια και χα-μόγελο και με το καρτελάκι της αδελφότητάς μας στο πέτο, υποδέχονταν τον κόσμο ο οποίος συνέφρεε ήδη από τις έξι η ώρα όταν και άνοιξε η έκθεση. Το παραδοσιακό τραπέζι με τις κεντητές πηγανίτες τις πί-τες, τις τυφιατικές μπουγάτσες, το χωσεψίτικο τοίπουργο, τους πασμάδες και το λικέρ από κρίνο, έκλεψε κυριολεκτικά την παράσταση και τράβηξε το ενδιαφέρον όλων. Δεν είναι τυχαίο ότι εκεί εστίασε και ο φακός της τηλεόρασης και έτσι είχαμε τη χαρά να δούμε τόσο στις ειδήσεις των 11:00 στην ΕΤ 1 το ίδιο βράδυ, όσο και στις μεσημεριανές Ειδήσεις της ΝΕΤ την επομένη, σε πρώτο πλάνο τα παιδιά της αδελ-φότητας, τα εδέσματα - έργα τέχνης των γυναικών του συλλόγου, την πλατεία και τις ομορφιές του χωρι-ού μας από το DVD που παρουσίασε ο Κυψελιώτης Κώστας Παπαϊωάννου αλλά και το λογότυπο με τον τίτλο ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΚΥΨΕΛΙΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ.

ΜΙΚΡΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ

του Κώστα Σαλαγιάννη

Παλιότερα έμενα κάποια Χριστούγεννα στην Αθήνα ή πήγαινα καμιά εκδρομή. Τα τελευταία χρόνια, με αφορμή και τους ηλικιωμένους γονείς μου, πάω όλες τις μέρες στο χωριό για να κάνω και καμιά δουλειά. Απαλλάχτηκα έτσι από το βάρος του σχεδιασμού που επιτάσσει να κάνουμε κάτι το «ξεχωριστό» τις γιορτινές μέρες. Δεν έχω πια πρόβλημα για το πού θα πάω, με ποιους θα πάω, πώς θα πω κανένα ψεματάκι για να αποφύγω βαρετές υποχρεώσεις.

Εκείνα τα Χριστούγεννα που τα φόρτωνα με τόσες προσδοκίες, συνήθως κατέληγαν σε αμπαχινία και ακεφιά. Χαριτολογώντας, ονόμαζα αυτή την αθυμία «μελαγχολία των εορτών». Συζητώντάς το με φίλους διαπίστωσα, ότι δεν είμαι ο μόνος. Είναι κι άλλοι, που αυτές τις γιορτινές μέρες, δεν καταφέρνουν να ανεβάσουνε στροφές και να συμμετέχουν σ' αυτή την «έκρηξη» χαράς, συντροφικότητας και αγάπης. Η εικόνα των τηλεοπτικών Χριστουγέννων με την ευκολία και το περίσσειμα κεφιοσύ, είναι εκτός πραγματικότητας. Έτσι το εκλογίκευσα και κατέληξα στο συμπέρασμα ότι όλο αυτό το σκηνικό που στήνεται, είναι ένα ακόμα καταναλωτικό τρυπάκι. Το χωριό βέβαια αυτές τις μέρες, δεν περιμένω ότι θα με εκπλήξει. Αλλά δε μ' έχει απογοητεύσει και ποτέ.

Πεις δεν πες τίποτα για τα Τζουμέρκα, αυτά είναι εκεί και σε περιμένουν. Να σου χαρίσουν τη δική τους ομορφιά.

Χριστούγεννα στο χωριό, δεν έχεις και πολλές επιλογές για το πού θα πας και το τι θα κάνεις. Όταν ήμουν νεότερος, όλο αυτό το έβλεπα σαν μονοτονία και μ' έπνιγε. Τώρα πια μου αρέσει και μου ξεκουράζει την ψυχή. Ανακαλύπτω κι ένα σωρό πράγματα, που μπορεί μεν να υπήρχαν, αλλά εγώ δεν τους έδινα αξία. Μου αρέσει που η μέρα μου εξακολουθεί να εξαρτάται ακόμα από τον καιρό. Αυτό το φυσικό κανόνα της ζωής, που τον ξεχάσαμε σχεδόν τελείως στις πόλεις. Όταν έχει ξάστερο και παγωνιά, δύσκολα βγαίνεις από το σπίτι πριν πάει εννιά η ώρα. Να βαρέσει πρώτα ο ήλιος, για να ξεκινήσει η μέρα. Ο πρωινός ραχατικός καφές, ρίχνοντας δυο ξύλα στο τζάκι που σιγοκαίει ακόμα από το βράδυ, σε κάνει να αναρωτιέσαι, μήπως κάπου έχουμε πάρει λάθος τη ζωή μας. Αν τύχει δε και βρέξει και ξυπνήσεις από τις επτά, τότε για καμιά ώρα, παρακολουθείς όλο τον αγώνα που κάνει η μέρα για να μπορέσει να χαράξει. Οι βροχερές μέρες, είναι από τις καλύτερές μου στο χωριό. Σκοτώνω χωρίς καμιά ενοχή τις ώρες, δίχως να κάνω απολύτως τίποτα. Μέχρι να πάει έντεκα η ώρα να μαζευτούμε για ένα δεύτερο καφέ στο καφενείο. Το βράδυ έρχεται από τις πεντέμισι. Νύχτα στο χωριό, σημαίνει καφές, τσιπουράκια και κανένα χαρτάκι. Να περάσει λίγο η ώρα, για να πιούμε κανένα κρασί με μεζέδες δίπλα στο τζάκι.

Στις δυο τρεις μέρες των Χριστουγέννων, το χιόνι είχε φτάσει ως τη Ράμια και η Ροδαυγή ήταν γεμάτη. Από το παράθυρο που κοιμάμαι, βλέπω φάτσα το Ξηροβούνι. Ξύπναγα κάποιες φορές τα βράδια, τράβαγα την κουρτίνα και κοίταζα με προσοχή δίπλα από τη λάμπα της ΔΕΗ για να ξεδιαλύνω, αν αυτό που έπεφτε έξω ήταν ψιλόβροχο ή χιονόνερο. Αν τύχαινε δε και τα φώτα ψηλά στη Σκούπα αχνοφαινόταν, τυλιγμένα σ' ένα αραχνούφαντο πέπλο που άσπριζε, τότε η καρδιά μου αναπετρωνόταν. «Δε μπορεί, θα χιονίσει ως το πρωί κι εδώ...». Τελικά δε χιονίσε στο χωριό. Έμεινε όμως ένα άγγιγμα μύθου. Ένα χάδι νοσταλγίας και ανάμνησης προς κάτι αόριστο και παι-

δικό. Ίσως αυτό να είναι τελικά τα Χριστούγεννα. Η δυνατότητα να ανοίξει η ψυχή, μήπως και μπορέσει και την αγγίζει ο μύθος. Στη μεγαλούπολη -εγώ τουλάχιστον- έχω χάσει αυτή τη δυνατότητα. Στο χωριό έρχονται και κάποιες μικρές στιγμές, που γαντζώνομαι από αυτές για να ελπίζω, ότι αυτή η απώλεια, δεν είναι παντοτινή.

Ένα απόγευμα μετά την Πρωτοχρονιά, γυρνούσα από την Άρτα. Έπεφτε σ' όλο το δρόμο μια γεμάτη χιονοπρωιάτικη βροχή. Το χιόνι το 'χε φάει σχεδόν όλο κι είχε αφήσει μόνο κάποια σημάδια στις άκρες των δρόμων της Ροδαυγής, μαζί μ' ένα μικρό όγκο δίπλα από κάποια σπίτια που θύμιζε το χιονάνθρωπο των προηγούμενων ημερών. Φτάνοντας στη μέση της γέφυρας Τζαρή, σταμάτησα, πήρα μια ομπρέλα και κατέβηκα για να χαζέψω το ποτάμι. Θολός και φουσκωμένος ο Άραχθος, μόνο μια μικρή νησίδα φαινόταν, όπου υπήρχε ακόμα γιαλός. Έψαχνα με το μάτι μου να δω κανένα κούτσουρο να διαβαίνει μαζί με τα νερά, αλλά δεν είδα τίποτα. Αφέθηκα να ναρκώνομαι από τους κυματισμούς που έκανε σε κάποια σημεία κι από το βουητό που γέμιζε τα αυτιά μου. Φαντάστηκα τον εαυτό μου ναυαγό σε κείνο το μικρό νησάκι, με τον Άραχθο απειλητικό γύρω μου, αλλά αρκέστηκα σ' ένα πιο χλιαρό συναίσθημα. Αυτό, της ανακούφισης, που μου πρόσφεραν τα γερά κιγκλι-

δώματα της γέφυρας. Ήταν κοντά στο θάμπωμα και μια αντάρα που κατέβαινε από τα βουνά έκανε τη νύχτα να έρχεται γρηγορότερα. «Πόσο, Θεέ μου, φυσικά μου φαίνονται όλα τούτα!», παραδέχτηκα. «Πόσο μακρινή μου μοιάζει η Αθήνα, τούτη τη στιγμή! Αυτή η πόλη, στην οποία εξακολουθώ ακόμα να ζω από επιλογή Εκεί μένω, εκεί προσαρμόστηκα, αλλά δεν έγινα ποτέ Αθηναίος, Άραγε θα με συγκινούσε το ίδιο, αν ζούσα μόνιμα στο χωριό;».

- Έπαθες τίποτα; με ρωτάει ένας χωριανός που σταμάτησε με το αυτοκίνητό του δίπλα μου.

- Τίποτα, αναμετρίεμαι με τις δικές μου θολούρες, του λέω.

- Α! πάει, «σιούριζες» τελείως, τον άκουσα να λέει και πάτησε γκάζι..

- Μάλλον δίκιο έχεις, απαντάω. Και τον ακολούθησα.

Εκεί που όλα κυλούσαν ήρεμα, τη δεύτερη μέρα των Χριστουγέννων το νέο ήρθε αναπάντεχα και μας φαρμάκωσε όλους. «Σκοτώθηκε ο Γιώργος ο Τσιλώνης!» Ένα νέο παιδί από το Παλαιοκάτουνο, γαμπρός του Θανάση Καλιακάτσου και της Ζαχαρούλας από το Κρουνέρι. «Μα, δεν είναι δυνατόν! Πώς έγινε;», αναρωτιόμασταν. Οι συζητήσεις όλες, ήταν γύρω από αυτό το θέμα. Πήγαινε να πάει κάπου αλλού η κουβέντα κι όλο εκεί ξαναγυρνάγαμε. Σε κανενός το μυαλό, δε χωρούσε το κακό που συνέβηκε. Αυτοπυροβολισμός κατά λάθος, ήταν οι πρώτες πληροφορίες. Την άλλη μέρα μάθαμε ότι πυροβολήθηκε από λάθος κάποιου γεπόνά του. Η αιτία ήταν ένα άγριο γουρουνί, που εξέτρεφαν οι ίδιοι και τους ξέφυγε, ενώ πήγαν να το σκοτώσουν μέσα στο κουμάσι του. Το καταδίωξαν και το κακό δεν άργησε να γίνει. Όπως κι αν έγιναν τα πράγματα, μικρή σημασία έχει. Το κακό που βρήκε αυτούς τους ανθρώπους, δεν αναπληρώνεται με τίποτα. Το μόνο που μπορούμε να πούμε, είναι τα πιο βαθιά μας συλλυπητήρια στις οικογένειες.

Οι Κρότλωνες σχολιάζουν...

- Πολύς κόσμος βρέθηκε στο χωριό στο 5μερο της 28ης Οκτωβρίου η αργία και ο καλός καιρός βοήθησαν έτσι ώστε να θυμίζει καλοκαιράκι. Στις 26/10 είχαμε μάλιστα πληθώρα από Δημήτρηδες... 4 από αυτούς έκαναν τη γιορτή τους στο καφενείο του Αλέκου Μπαλαούρα ξεκίνησαν από γλυκό, τσίπουρο φαγητό το πρωί και γλέντι μεχρι τελικής πτώσης το βράδυ με ζωντανή μουσική από την ορχή-

στρα του Κώστα Αλ. Μπαλαούρα....

Οι εορτάζοντες σε κατάσταση ευθυμίας...

- Ζάκυνθος... η δικαίωση... Το φύλλο τελικά γύρισε και έγινε η μεγάλη ανατροπή... Χάρη στη βοήθεια της γνωστής νηπιαγωγού, η τιμή των κροτώνων αποκαταστάθηκε... Άντε και καλά στέφανα...
- FACEBOOK MANIA συνέχεια... Το group του Κεντρικού αριθμεί τα περισσότερα μέλη από όλα τα αντίστοιχα των γειτονικών χωριών...
- Δε σταματά να αγωνίζεται για καλύτερη παιδεία, ακόμη και μετά το τέλος των καταλήψεων ο εκκολαπτόμενος CHE... μετά και την εμφάνισή του στην εκπομπή του Καμπουράκη στο ΜΕΓΑ... ποιος τον πιάνει.... Γιατί δεν αξίζει μόνο να δουλεύουμε για να βγάζουμε λε-

φτά και να περνάμε καλά.... Υπάρχουν και οι αγώνες... Ε, Άκη;

- Αφού σταμάτησε το χορευτικό... έμεινε η συνθήεια της κρασορακομελοκατάνυξης... Χαμός κάθε Δευτέρα βράδυ στο στέκι των κροτώνων στην Πετρούπολη.... (Οι εχθροί των αμνών!!!)
- Στις 3/11 γεννήθηκε ο νέος κρότλωνας... Να μας ζητήσει...
- Πολλοί Κεντρικιώτες έκαναν τις Χριστουγεννιάτικες διακοπές τους στο Μπράσκο στη Βουλγαρία... και εντυπωσίασαν με τις επιδόσεις τους στο σκι... (σχετικές φωτό στο FACE BOOK)
- Μετά την καταγίδα... γάμων το δίσκετο 2008, φημολογείται ότι και το 2009 θα έχουμε αρκετά... μυστήρια και ιδιαίτερα εντυπωσιακά (από κάθε άποψη)... Αναμένουμε προσκλήσεις....
- Τελικά με λίγη καλή θέληση όλοι μπορούν να συμφιλωθούν. Εκτός φυσικά αν πρόκειται για... ανθρώπους...

- Λέμε να πάμε στο χωριό, το 3ήμερο της Καθαράς Δευτέρας.... Όποιος μπορεί ας ακολουθήσει... Δε θα χάσει...

ΟΙ ΚΡΟΤΩΝΕΣ